

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

Jaargang 4, nummer 18

24 mei 1984

U-raad dwingt informatie af over gevolgen van begrotingstekort

De Universiteitsraad keurt de personeelsbegroting van de Faculteit der Geneeskunde, de Algemene Faculteit en de Algemene Diensten niet goed, zolang het College van Bestuur niet genoeg informatie verschaft over de gevolgen die een niet-sluitende begroting voor de nabije toekomst heeft. Het college had de raad een begroting voorgelegd die een tekort vertoonde van 3,2 miljoen gulden. Het college gaf tijdens de vergadering nog wel aan hoe het tekort dit jaar waarschijnlijk kan worden gedekt, maar de raad wilde meer weten. Het college moet de gevraagde informatie vóór 17 juni verschaft hebben aan de commissie Planning en Begroting, waarna de U-raad op 27 juni de begroting opnieuw behandelt. De raad keurde vorige week donderdag wel de begroting van de faculteiten Rechtsgeleerdheid en Economie goed.

In totaal heeft het ministerie van Onderwijs dit jaar een bedrag van bijna 65 miljoen toegekend om de personeelslasten van de universiteit te dekken. Dat is 3,2 miljoen minder dan de 68 miljoen die het college had begroot. Het verschil zou zelfs drie keer zo groot zijn geweest als op enkele onderdelen niet aanzienlijke overschotten waren voorzien. Zo krijgt de RL dit jaar een bedrag van 2,2 miljoen voor de nog in het ontwerp stadium verkerende „Algemene Wetenschappen” en kon er voor drie miljoen uit reserves worden geput. Samen met de overschotten van de groeiende faculteiten Rechtsgeleerdheid en Economie wegen die bedragen bij lange na niet op tegen het tekort van bijna tien miljoen dat de begrotingen van de medische en de algemene faculteit vertonen. Ook voor de diensten was ruim twee miljoen minder beschikbaar, nu het ministerie plotseling heeft besloten een nieuw NWP-toewijzingsmodel in te voeren, waardoor het voorschot op de groei vervalt. Normaal gesproken had dat moeten leiden tot ongeveer 23 arbeidsplaatsen, maar omdat de diensten meegroeien met de universiteit, zouden die plaatsen binnen enkele jaren weer bezet moeten worden. Het College had bedacht dat het tekort overbruggend kon worden met de niet-bestede middelen voor Algemene Wetenschappen. Maar op andere plaatsen vielen ook grote gaten in de dekking, toen het ministerie enkele maanden geleden het Algemeen Financieel Schema 1984-1988 publiceerde. Naast andere tegenvallers werd de universiteit getraceerd op enkele rekenfouten, die alleen al bij de NWP-toewijzing voor de alge-

mene en de medische faculteit 3,3 miljoen scheelden. Deze en andere tegenvallers en de onwil van het ministerie om daar iets aan te doen vormden eerder dit jaar aanleiding voor het college om het bezoek dat minister Deetman aan de universiteit wilde brengen, af te zeggen. De boosheid van het college leidde tot de afspraak dat er overleg zou volgen over de rekenfouten en andere „pijnpunten” die de universiteit dwars zaten. Dat overleg heeft inmiddels plaatsgevonden, twee dagen voordat de Universiteitsraad de begroting behandelde. De resultaten, die het college daarbij geboekt heeft, vonden enkele raadsleden, met voorop de voorzitter van de commissie Planning en Begroting, René Verspeek, zo mager, dat zij het aarzelend positieve advies van de commissie ter raadsvergadering omzetten in een negatief advies. Het ministerie heeft de rekenfouten erkend, maar vergoedt de schade voor niet meer dan de helft. De andere helft zou moeten worden vergoed uit de overschotten van het vorig jaar. Op de meeste andere punten heeft de RL-delegatie bot gevangen of is zij doorverwezen naar het landelijk overleg. Aan de drastische korting van het aantal kroon-

docenten wil het ministerie niets veranderen: in totaal mag de universiteit niet meer dan 75 kroondocenten aantrekken. De pogingen die de portefeuillehouder Lagas in de raad ondernam om de begroting te redden leden stuk voor stuk schipbreuk, ook de opsomming van de bedragen die de medische en de algemene faculteit nog te verwachten hebben, vooral uit het vernieuwingsfonds van tien miljoen, dat de minister gereserveerd heeft voor de extramurale oriëntatie van de RL en de VU. Tijdens een van de talrijke schorsingen van de raadsvergadering moest Lagas bekennen dat hij tijdens het overleg met de ambtenaren van het ministerie had geschermd met het argument dat de universiteitsraad de begroting met het tekort als had vastgesteld. Tot de informatie die het college nu aan de raad beloofd heeft te verstrekken behoren de cijfers over alle vaststaande en pro memorie middelen waarop de betrokken onderdelen kunnen rekenen en een informatieoverzicht van de medische faculteit om na te kunnen gaan of die faculteit de selectieve vacatures-top naar behoren naleeft.

Jacques Herraets

Minister wil procedure bij planning vereenvoudigen

Minister Deetman wil in de toekomst jaarlijks een overheidsplan opstellen waarin alle taken van de instellingen voor w.o., met de bijbehorende financiële middelen, zijn opgenomen. Dit overheidsplan wordt gebaseerd op het plan dat elke instelling daaraan voorafgaand heeft moeten opstellen. Beide plannen – het overheidsplan en het instellingsplan – staan centraal in de toekomstige methode van „planning en bekostiging” binnen het w.o. Minister Deetman komt met het publiceren van deze voornemens tegemoet aan de kritiek van onder meer de Tweede Kamer, dat duidelijkheid over de planning nodig is voordat een goed oordeel over het wetsontwerp WWO '84 te geven is. De planning zal geregeld worden in de Invoeringswet voor de WWO '84, die dit najaar bij de Tweede Kamer wordt ingediend.

Volgens minister Deetman sluit de huidige wijze van planning, bestaande uit onder meer de ontwikkelingsplannen van de instellingen en het jaarlijkse Algemeen Financieel Schema van de minister, niet meer aan bij de huidige situatie in het w.o. De planning biedt op dit moment onvoldoende plaats voor vernieuwing binnen het universitaire bestel. Bovendien is zij toegesneden op groei en niet op inkrimping van de middelen. Daarom is het bijvoorbeeld moeilijk om taakverdeling en concentratie in te passen. Voorts ontbreekt het aan een to-

taalvisie op het w.o. en zijn de bevoegdheden en verantwoordelijkheden niet helder verdeeld. Het nieuwe systeem moet aan deze kritiek tegemoetkomen en bovendien aan de Tweede Kamer een betere mogelijkheid bieden om invloed uit te oefenen op het w.o. Zij moet dat doen via het overheidsplan, dat jaarlijks in januari het licht ziet. In de maanden daarvoor moet over een ontwerp van dit plan overleg zijn geweest met de instellingen. In het overheidsplan zullen de taken van de instellingen worden be-

Werkonderbreking trekt volle zalen

Zowel op Randwyck (foto boven) als in het Hoofdgebouw (onder) is de werkonderbreking op 10 mei een groot succes geworden. Honderden studenten en personeelsleden gaven gehoor aan de oproep van het Komitee Vredesaktieweek om het werk een kwartier lang te onderbreken of niet aan onderwijsactiviteiten deel te nemen. In het BMC was iets minder animo te bespeuren. Een deel van de groep die in de aula bijeen was gekomen toog na toespraken van o.a. prof. Ad Appels naar het Tongerseplein en vormde daar een demonstratieve kring, zij het dat daar de hulp van enige omstanders bij nodig was.

schreven, die volgens minister Deetman bestaan uit het verzorgen van de eerste en de tweede fase en van een korte opleiding, uit voorwaardelijk gefinancierd onderzoek en uit maatschappelijke dienstverlening. Op basis van de in het plan vastgestelde taken wordt het geld jaarlijks verdeeld. In het overheidsplan zal verder een jaarlijkse beoordeling plaatsvinden van de ontwikkelingen in het w.o. van het jaar ervoor. Verder worden de wensen van de overheid kenbaar gemaakt, bijvoorbeeld ten aanzien van de instroom van studenten, het personeelsbeleid, nieuwe opleidingsbehoeften en de studiefinanciering. Het plan is daarom een totaalplan voor het w.o. De bekostiging van de activiteiten van de instellingen komt tot stand op basis van de beschreven taken. De jaarlijkse goedkeuring van de instellingsbegroting blijft wel bestaan,

maar komt veel minder centraal te staan. Opmerkelijk is dat minister Deetman alleen de Onderwijsraad om advies wil vragen over het overheidsplan. Geen plaats ruimt hij in voor de door hem voorgestelde (onafhankelijke) Adviesraad hoger onderwijs, die de Academische Raad in de toekomst moet vervangen. Verder kent hij aan de secties (de gezamenlijke faculteiten op een gebied) alleen een rol toe in de opstellingen van de instellingsplannen. Disciplineplannen zullen ook daarin tot uitdrukking moeten komen, want voor de opstelling van het overheidsplan spelen zij geen eigen rol.

Minister Deetman wil zijn voornemens over de planning nog deze maand bespreken met de colleges van bestuur.

Bert Bakker/UP

McDonald's op Randwyck

Enige tijd geleden hebben wij, enkele 5e-jaars studenten M.F., bezig met een stage PNO-huisarts, een actie gehouden in de kantine van het Randwyck-complex. Wij hebben hiermee uiting willen geven aan onze onvrede die we gedurende onze wekelijkse terugkomdagen hebben ervaren met deze kantine. Dat de sfeer op Randwyck in het algemeen die van een dode mus in een leeg pakhuis benaderde was ons al bekend, maar dat wij nu ook hebben moeten ervaren dat de kantine ook in deze malaise deelt vinden wij erg opmerkelijk. De kantine zou daar immers een gezellig trepunt bij uitstek moeten zijn, zoals vroeger bij Huub en Tineke. Dat gezellige is er echter ver te zoeken: het hele interieur lijkt erop gericht om zo snel mogelijk iets gezelligs op te gaan zoeken (wat er ook niet is): koele kleuren, geen tafelkleden etc. De architect van McDonald's zal hier wel echter zitten. Maar wat er in die ruimte gebeurt is ook om te huilen met de pet op. Vrijdags na 1 uur, in onze pauze, was er vaak nauwelijks meer een complete maaltijd bij elkaar te zoeken, terwijl de kantine toch officieel pas om half

2 dicht gaat. Wat een snack is weet ik nu nog steeds niet. De paar eieren die er dan nog liggen schemeren zwart door en kosten f0,50!! Daar kun je ze onderhand zelf voor gaan leggen. Protesten tegen dit alles werden door een man in een wit pak afgedaan met: „Er moet hier geld verdiend worden” of „Ga maar naar een ander restaurant”. Deze laatste benaming voor zijn domein was nieuw voor ons. Van dat karige, slechte, dure eten, en van het afgesnauwd worden door deze door

coca-cola gesponsorde civiele verpleger' hebben wij tabak gekregen. Daarom hebben wij op onze laatste Randwyck-dag eens zelf onze eigen spullen meegenomen: tafelkleden, brood, boter, beleg, koffie, bier en muziek. Zo gezellig hebben we daar nog nooit gegeten! Nu lopen we allemaal weer in het ziekenhuis rond. Slechts de witte jassen doen ons daar aan de kantine op Randwyck herinneren. Foei!

Jan Lavrijsen

Wildgangk

Wat zong het vrolijk vogelkijn
Dat in den boomgaert zat?
Hoe heerlijk straelt de stralenschijn
Van rijkdom en van kracht!
Hoe ruischt de hitte in 't eicken hout.
En versch gespoten lof!
Hoe straelt de waterstof als gout!
Wat heeft de wildgangk stof!
Wat is een mensch zijn vreiheit waert!
Wat mist het aan zijn grensch
Terwijl de vijand zich niet spaert!
O slaaf! O arme mensch!
Waer vloeien schatten 't benam
O kommerziecke beurs
Daer nooit genoeg binnen quam!
Wat heeft die plaets al geurs!
Wij vogels valien warm gerost

Gedust de takken af.
De hemel schaft ons de fall-out.
Er is niet eens een graf.
Zij zaeien niet zij maeien wel.
Zij teren op bravoure
Als 't koren in zijn airen schiet.
Dan liggen zij te loer.
Zij haeten zonder hart en spijt.
En vechten om de buit.
Hun spel dat bint zich aan geen tijt,
Het duurt hun leven uit.
Wie nog een vogel blijven wil
Die trecke pluimen aen
Vermijde aerd, en landgeschil.

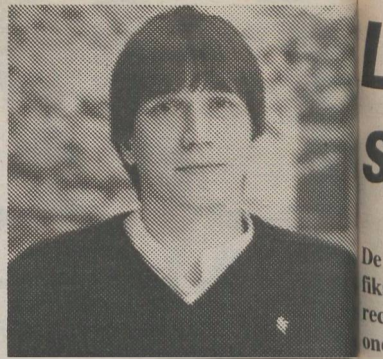
En vliege naar de maen.

Boris Soloman

Peter Geilen

Omstandigheden bij het verkiezingsburo waren er de oorzaak van dat er in de vorige Observant geen bijdrage van mij stond als een van de kandidaten voor een verkiesbare plaats bij de komende verkiezingen. De vraag of ik in de wandelgangen al zaken heb kunnen doen moet ik ontkenkend beantwoorden. Vandaar dat ik alsnog van deze gelegenheid gebruik wil maken om mij aan iedereen te presenteren. Na (bijna) een jaar zitting te hebben gehad in de Universiteitsraad heb ik me voor het komende studiejaar kandidaat gesteld voor de Faculteitsraad Nederlands Recht. Als U-raadslid heb ik veel geleerd over de bestuurlijke organisaties van een universiteit, maar ben ik ook tot de ontdekking gekomen dat mijn belangstelling meer uitgaat naar zaken op het culturele nivo. Dit omdat deze vaker meer raakvlakken hebben met de studie. Als persoonlijke aandachtspunten voor het komende jaar zou ik willen noemen:

- De stageverplichting in het vierde jaar dient regelmatig terugkerende evaluatie-momenten en een afsluitende scriptie of werkverslag te bevatten. Dit om het nut ervan, bij het zoeken naar een passende werkring, te maximaliseren.
- Het in samenwerking met onderwijs en examencommissie zoeken naar

een onderwijs en examensysteem waar ook de meerderheid der studenten zich in kan vinden. Het ben vier jaar afleveren van goedereisten dient daarbij uitgangspunt zijn. Het toetsen van de kennis die daarbij niet alleen een informatiehulpmiddel te zijn, maar zal ook selectieve werking moeten hebben. Direct na elk blok dient er een toetsingsmoment te zijn in welke vorm dan ook. Er dienen voldoende, gelijkwaardige herkansingsmomenten te zijn.

Door een misverstand bij het Stemburo heeft Peter Geilen, kandidaat voor studentengeleding in de Faculteitsraad Rechtsgeleerdheid, de kans gemist om zich voor te stellen in het verkiezingsnummer. In dit nummer kijkt hij alsnog een kans.

Studenten hebben hun eigen verzekering: Het Zekerheids-pakket van de SSGZ.

Brand, inbraak, aansprakelijkheid, ongevallen, invaliditeit, ziekte in het buitenland. Dat kan de beste student overkomen.

Gelukkig hebben studenten hun eigen verzekering en worden al die risico's door één pakket voordelig gedekt: het Zekerheidspakket van de SSGZ. Oppericht door en voor studenten. Dat merkt u aan het snelle uitkeren bij schade en aan het feit dat er zonder winst oogmerk wordt gewerkt. Aan het vergoeden van studie-omschakeling als gevolg van een ongeval.

Er zijn vier Zekerheidspakketten samengesteld, zodat u zich op maat kunt verzekeren. Verstandig dus om de bon in te vullen, te bellen - 01719-70944 - of binnen te lopen bij het plaatselijke SSGZ-informatieburo. Premies per jaar f 37,50, f 50,-, f 52,50 of f 65,-. De SSGZ heeft alle verzekeringen waaraan studenten behoefte hebben, zoals een ziektekostenverzekering vanaf f 440,- per jaar, een tandartsverzekering vanaf f 150,- per jaar, kostendekkende reisverzekeringen vanaf f 0,50 per dag. Vraag de folders op en overtuig uzelf.

Bon voor alle zekerheid

Studenten verzekeren zich bij de SSGZ
Stuur mij daarom
 de folder Zekerheidspakket
 de folder Ziektekostenverzekering

naam: _____

adres: _____

postcode/plaats: _____

Bon in envelop zonder postzegel aan:
SSGZ, Antwoordnr. 10070,
2200 VB Noordwijk zh

geboortedatum: _____

met/zonder partner _____

Stichting 'SSGZ-1970'
De verzekering voor studerende(n).

OM

NBBS reizen

goedkope retourvluchten naar o.a.

FARO	467,-
ATHENE	478,-
MALAGA	495,-
LISSABON	722,-
TEL AVIV	850,-
CAIRO B	900,-
NEW YORK	1340,-
MIAMI	1484,-
LOS ANGELES	1495,-
SINGAPORE	1900,-
JAKARTA	1935,-
JOHANNESBURG	1977,-
RIO DE JANEIRO	2125,-
TOKYO B	85,-

"vanaal" prijzen B = vertrek Brussel

strand en avontuur vakanties naar o.a.

NETHERLAND	kanoweekend	675,-
FRANKRIJK	riwiertocht	721,-
SPANJE	strand	955,-
GRIEKENLAND	rondreis & strand	1350,-
BALEAREN	zeezeilen	1695,-
PORTUGAL	rondreis & strand	2675,-
EGYPTE	rondreis	

Troia 2 wkn.
3 wkn.
"vanaal" prijzen

maar ook bussen, boten en treinen, korte stedenrips, etc. Boeking en informatie bij de NBBS Reiswinkels in 29 steden of bel

071-145757
Haal vanaf 10 mei het gratis USA-nummer van het Budgetreizen Magazine.

NBBS: voordelig weg voor iedereen

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgegeven van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:

Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter),
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris),
Erik de Graaff
Evelyne de Leeuw
(redactieafgevaardigde)
G.J. Tangelder

Redactie

Walter van Bree, Ton Hamelers,
Jacques Herraets (cindredacteur),
Evelyne de Leeuw,
Maurice van der Slangen, Luc de Witte.

Redactie-assistente:
Liesbeth van Hoef
Grafische vormgeving:
Guus van Rooy
Foto's: Hans van Dijk,
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Tekeningen: Pascal Oost,
Olivier Roosenburg,
Raph de Haas
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paarljes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paarljes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het landelijke samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met Ad Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), THB (Tilburg), TH-berichten (Eindhoven), THT-nieuws (Twente), KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad (Utrecht), Universiteitskrant (Groningen) en Wageningen Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker, Lin Tabak.

Links en rechts eensgezind ten strijde tegen het ros Beiaard

De Beiaardnota's wachten een paar fikse molenstenen. Het plan heet alle recente hervormingen in het hoger onderwijs te dragen, maar wordt in politiek Den Haag slechts beschouwd als een kreupele invulling van de tweede fase. Onderwijsdeskundigen van de regeringspartijen loonden zich tijdens een hoorzitting van de Tweede Kamer vorige week woensdag allesbehalve positief. Zij willen een politieke beslissing. Dat kan minister Deetman in de problemen brengen, want de tweefasestudenten zijn inmiddels zowat halverwege hun eerste fase.

Over hun toekomst zijn interessante ideeën in omloop. Eensgezind riepen linkse studenten en een liberaal kamerlid om de oude plannen van VVD-minister Pais, terwijl een christendemocratisch parlementair argumenten verzamelde tegen voorstellen van zijn eigen minister, en rooie en rechtse studenten ouderwets van mening verschilden over de prestatie maatschappij.

Het lijkt er steeds meer op dat het hoger onderwijs in het tweefasenvontuur gestort is zonder enig zicht op de afloop. Pais beloofde nog dat een gedeelte van de studenten zou kunnen doorstromen naar een vervolgstudie. De percentages echter werden steeds kleiner. Tot ieders verbazing kwam Deetman begin vorig jaar met een totaal ander voorstel, waarvan de 'assistent-in-opleiding' het meest substantiële deel is: geen 'researchstudenten' meer, maar een veel kleiner aantal leerlingonderzoekersdienstverband.

Deetman wil nu al minder medische studenten

Minister Deetman wil in twee studierichtingen minder studenten toelaten dan waartoe de Academische Raad vorige maand had geadviseerd, en wel voor geneeskunde en tandheelkunde. Voor bestuurskunde, die dit jaar waarschijnlijk in Rotterdam en Leiden gezamenlijk van start gaan en in Enschede al bestond, wil Deetman daarentegen geen numerus fixus, maar wel een plaatsingscommissie instellen.

Deetman stelt voor om tot geneeskunde 1485 eerstejaars studenten toe te laten en daarnaast nog 240 aan de drie experimentele studierichtingen geneeskunde, die dit jaar in Leiden, Utrecht en Nijmegen van start gaan (elk 80). Hij baseert dit op de landelijke opnamecapaciteit van de tweede fase, zoals die na taakverdeling en concentratie zal bestaan, te weten 1200 studenten. Dat komt overeen met 1485 studenten in de eerste fase, gezien de afvalpercentages. De Academische Raad had geadviseerd om 1819 stu-

den in vier jaar tijd tegen heel laag loon een promotieonderzoek mogen doen. Voordelen: veel werkgelegenheid voor weinig geld en een gegarandeerde doorstroming, zodat het probleem van de 'verloren generatie' ook de wereld uit is, en een titel toe.

Vakbonden, universiteiten en studenten maakten de kamerleden duidelijk dat zij de werkelijkheid anders zien. Dat lage loon - minder dan het minimum in het eerste jaar - kan dat zomaar? vroegen ze. En als het kan, hoe konkurreert de universiteit dan nog met het bedrijfsleven? Dat zal de besten naar zich toetrekken, zodat slechts tweede garnituur overblijft.

De minister gooit aan de ene kant vast personeel eruit, verweten hem de bonden, terwijl hij aan de andere kant tijdelijk personeel aanneemt. Daarmee redt hij, stelde de Academische Raad, niet eens die anders verloren gegane generatie onderzoekers. Die staat immers vier jaar later net zo goed op straat, met minder kansen op de arbeidsmarkt dan zijn collega's die het meteen bij de industrie proberen. Bovendien omvat die verloren generatie onderzochters. Die staat immers vier jaar later net zo goed op straat, met minder kansen op de arbeidsmarkt dan zijn collega's die het meteen bij de industrie proberen. Bovendien omvat die verloren gegane generatie onderzochters. Die staat immers vier jaar later net zo goed op straat, met minder kansen op de arbeidsmarkt dan zijn collega's die het meteen bij de industrie proberen.

Te veel of te weinig aio's
Energijds komen er te veel assistenten-in-opleiding, bleek uit het verhaal van de kolleges van bestuur. De universiteit kan zoveel onervaren mensen die onderwijs moeten

den op te nemen, inclusief de nieuwe richtingen. De AR baseerde zich daarbij op de bestaande opnamecapaciteit. Ook voor tandheelkunde wil minister Deetman een lagere instroom: 360 in plaats van 415. Het verschil wordt in dit geval verklaard doordat Deetman uitgaat van de bezuinigingen op de tandheelkunde-opleiding in Utrecht en dan uitkomt op 60 eerstejaars. Daartegen is echter nog een Kroonberoep gaande en de bestaande opnamecapaciteit beslaat 115 studenten. De AR komt daarom 55 studenten hoger uit.

Formeel biedt de huidige Machtigingswet Inschrijving Studenten Deetman niet de mogelijkheid af te wijken van het advies van de Academische Raad. Toen hij dit vorig jaar probeerde floot de Tweede Kamer hem terug. Ook nu is dat in principe nog mogelijk, omdat Deetman pas op 31 mei een definitief besluit hoeft te nemen. Voor de andere studierichtingen volgt Deetman het advies van de Academische Raad.

Bert Bakker/UP

geven en onderzoek doen misschien helemaal niet aan. Maar het zijn er tegelijk te weinig, vond de Landelijke Studenten Vakbond. In de oorspronkelijke opzet was plaats voor veel méér researchstudenten, zij het dat die geen loon kregen en korter mochten blijven. „Voor degenen die nu twee jaar studeren” betoogde de bond, „is het een heel ernstige zaak dat die verwachtingen niet zijn waargemaakt. Een baan van vier jaar was misschien helemaal niet wat ze wilden.”

Merkwaardig genoeg trokken niet alle klagers de konklusie: weg met Beiaard en de assistent-in-opleiding. De Academische Raad denkt dat het ros met een beetje goede wil best rijklaar te maken is. Het vraagstuk van de verloren generatie is op te lossen met extra banen. Wanneer van de nieuwe assistenten ten minste een aantal aan de universiteit mag blijven werken, plukken beide partijen de vruchten van die vier jaar opleiding. Bovendien moet het wetenschappelijk onderwijs tijdelijk wat meer ruimte krijgen voor eigen tweede fase beroepsopleidingen, die zijn nu zowat allemaal afgewezen door de minister, onder het mom dat de maatschappij die zelf maar moet kreëren en betalen. Dat is best, zegt de Academische Raad, maar nu is het nog niet zover, terwijl bij studenten wel allerlei verwachtingen gewekt zijn.

Het hoger beroepsonderwijs, dat zijn studenten ook naar de onderzoekers- en beroepsopleidingen mag doorsturen, ziet de plannen ook wel zitten, mits met inspraak van het HBO. Wil er ooit een geïntegreerd hoger onderwijs komen, stelde woordvoerder Gevers, dan moet het HBO niet „aanschuiven aan een door het WO gedekte tafel”.

Een groepering zelf zei volmondig ja tegen Beiaard: het Interuniversitair Studentenoverleg. „De assistent-in-opleiding is een verbetering ten opzichte van het idee van de researchstudent” vond het behoudende broertje van de Studentenvakbond. Het gaat immers om de briljantste studenten, en die krijgen in een eenjarige opleiding te weinig gelegenheid voor onderzoekstraining. Er zouden alleen student-assistentenschappen moeten blijven, want dat is zo ongeveer de enige mogelijkheid om goede studenten eruit te halen.

Terug naar Pais

Nee, zei dus de Studentenvakbond. Bollebozen? Prestatiedrang! Dan liever terug naar de oorspronkelijke plannen van Pais en zijn hoger onderwijs voor velen. „Onze kritiek op de tweefasestructuur blijft overeind, maar Beiaard vatten we op als het materieel niet doorgaan van de tweede fase. Wij hebben liever een opleiding van kortere duur en met meer een studiekarakter, waarnaar zoveel mogelijk studenten kunnen doorstromen. Die kan dan eventueel onder de studiefinanciering vallen. Daarnaast moeten er weer wetenschappelijk assistenten komen”.

Voorzichtige zonering en vervlechting

Vrijdag 25 mei wordt ons grauwe ambtenarenbestaan weer eens opgefleurd door een werkonderbreking; de eerste paal voor het Akademisch Ziekenhuis Maastricht gaat onder groot gejuich de grond in. Eindelijk komt er dan een eind aan het doelloos isolement van onze lokatie Randwyck tussen mais en leeuweriken; voor minstens acht jaar zal men daar in het stimulerend gezelschap van bulldozers, betonmolens en pneumatisch gereedschap verkeren. Als u daar nou vrijdagmiddag toch maar wat van uw ene been op 't andere staat te wachten tot die paal is weggezaakt moet u maar eens om zich heen kijken. Allereerst is het dan een prima moment om u de „Doelstellingennota Randwyck” van de Gemeente Maastricht van 1977 nog eens voor de geest te halen. Hoe vindt u bijvoorbeeld dat het „landschappelijk waardevolle winterbed van de Maas (de zg. „Groene Rivier”) thans wordt ingevuld als „verbindend recreatief element met de binnenstad”? En frappeert het u ook hoe consequent en creatief „rekening gehouden (is) met de belangrijkste zichtlijnen vanuit de rand van het Maasdal naar de Maastrichtse binnenstad en omgekeerd”? Mochten er bij deze evaluerende gedachten wat twijfels bij u rijzen dan is er toch ter compensatie tenminste één doelstelling die optimaal gerealiseerd wordt. Eén blik op de bestaande bebouwing moet toch duidelijk maken dat hier „als grondprincipe voor de ruimtelijke groepering van de maatschappelijke functies gestreefd wordt naar voorzichtige zonering en vervlechting”. Maar misschien is het nog te vroeg om al te oordelen en moeten we ons in een later stadium nog eens serieus met de evaluatie van de „Doelstellingennota Randwyck” bezighouden.

Nee, dan liever de blik eens op de omstanders gericht. Want er gebeuren vandaag de dag weer heel bijzondere dingen in Maastricht en het is dood-zonde als we die ontwikkelingen niet op de voet volgen. Was het vroeger nog zo dat men soms bevroedde dat deze schone stad meer vanuit de Grote Sociëteit of Emulatie dan vanuit het Stadhuis geregeerd werd, het tij is nu wel kerende. Niet dat burgemeester Baeten en de zijnen een nieuwe greep naar de macht hebben gedaan, nee, het lijkt op het eerste gezicht alsof de macht ten slotte toch aan het volk is gekomen: MVV maakt nu de dienst uit! Natuurlijk niet die brave zwoegers die voor de kost de bal over het gras moeten voortjagen, maar het bestuur van MVV is de nieuwe clerus van Maastricht. Was er eerst nog slechts snaakse verwondering toen we daar te midden van dit bestuur coryfeeën als Co Greep en Léon Melchior in Hotel Juliana achter de kalfsborstjes zagen glunderen, nu weten we wel beter. Nu weten de in Maastricht woonachtigen dat zij dit jaar middels hun onroerendgoedbelasting voor 4 ton bijdragen aan de instandhouding van us MVV-ke. Wat ze nog niet weten is, dat ze niet alleen daaraan bijdragen, maar bovenal ook aan de instandhouding van Het Bestuur. Want het begint nu duidelijk te worden dat in dit bestuur niet zo maar wat rijpere heren hun nostalgische gevoelens over deze zieltoegende tak van sport ophalen. Nee, in dit bestuur kunnen grote zaken worden gedaan. Hier zijn onder dekking van de rood/witte vlag de „bouwheer” van de Medische Fakulteit en een doortastende aannemer verenigd.

En was het ook al niet veel te lang stil rond het Maastricht Euro Center (MEC), dat megalomane plannen koesterde om de bienvelden tussen RL en JFK vol te bouwen met een betonnen pretcentrum? De bezorgdheid, dat de Medische Fakulteit bij het ineenzakken van het MEC in een verloren uithoek van het terrein Randwyck zou blijven liggen wordt nu dus vanuit een onverwachte en onverdachte hoek in één klap weggenomen. Hier komt gewoon het nieuwe MVV-stadion.

Voorzichtige zonering en vervlechting anno 1984. Als straks de parkeerplaats van de Universiteit en het stadion nu maar door een groenstrookje van elkaar gescheiden zijn, dan is ook die doelstelling toch ruimschoots gehaald?

Gerard Majoor

„Nee” zegt wellicht ook de Tweede Kamer straks in juni. Ad Lansink (CDA) die nog niet namens zijn fractie kon spreken, stak zijn afkeuring niet onder stoelen of banken. „Veel van uw ideeën zijn ook de mijne” antwoordde hij de Studentenvakbond. Lansink liet er geen twijfel over bestaan dat die assistent-in-opleiding „zonder rechtspositie” geen oplossing is, noch voor de tweedefasestudenten, noch voor de verloren generatie. Om die laatste terug te winnen moet er gewoon een ruimer doorstromings- en ontslagbeleid komen, voor de eersten

studiefinanciering. Zijn collega Dees (VVD) drukte zich iets voorzigtiger uit. „Kan iemand mij zeggen wat er na de voorstellen van Pais is gebeurd?”

Maar ook hij beloofde de minister: „Beiaard is een ingrijpende wijziging van de tweefasestructuur en moet dus weer een politieke keus zijn”. Zodat Deetman straks misschien alleen de - tijdens de hoorzitting weinig negatieve - Partij van de Arbeid aan zijn kant zal vinden.

Lin Tabak/UP

Karakteriseren tumorweefsel bij dikke darm- kanker

Promotie
Jan Willem Arends

Jan Willem Arends, medewerker van de Capaciteitsgroep Pathologie, is donderdag 17 mei gepromoveerd. Titel van zijn proefschrift: „Immunocytochemical Studies in Colorectal Carcinoma”.

Arends' onderzoek gaat over het karakteriseren van tumorweefsel bij kanker van de dikke darm.

Men is op zoek naar aanknopingspunten om bij het onderzoek van tumoren deze zo vroeg mogelijk te kunnen karakteriseren en classificeren. Het probleem daarbij is dat tu-

morweefsel niet uniform is en dat het, zeker voor kanker van de dikke darm, nog niet mogelijk is geweest stoffen op te sporen die slechts in het tumorweefsel – en dus niet het gezonde weefsel – aanwezig zijn. Als die bekend zijn zou hun aanwezigheid dan onomstotelijk op (een bepaald type) kanker kunnen duiden.

Omdat men vermoedt dat die specifieke stoffen zouden kunnen be-

staan, wordt hiernaar uitgebreid gespeurd. Het onderzoek van Arends toont aan dat weefselonderzoek bij het bepalen van deze specificiteit van essentieel belang is.

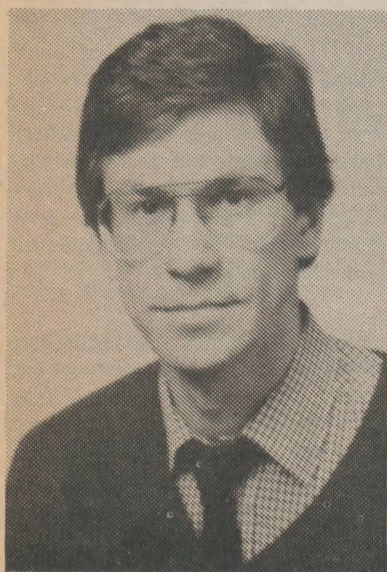
Verder heeft een systematische analyse van een groot aantal weefselmonsters van patiënten met kanker aan de dikke darm Arends op het spoor gebracht van de waarde van een bepaalde stof, secretoir

component – SC – genaamd. Hij is nagegaan hoe de aanwezigheid van SC samenhangt met de samenstelling van de tumor en met het ziekteverloop. Het is gebleken dat patiënten met SC een type tumor hebben dat qua celstructuur dicht bij het darmweefsel staat en dat zij betere levensverwachtingen hebben dan patiënten waarbij geen SC kon worden aangetoond. Met deze bevinding kunnen voor-

zichtige voorspellingen gedaan worden over het ziekteverloop.

Promotores zijn prof. dr. G.I.V. Swaen en prof. Dr. F.T. Bosman als referenten traden op prof. dr. J.M. Greep en P. Isaacson, M.R.C. Path, hoogleraar pathologie aan de London University.

Dienst Voorlichting
Janneke Leunissen-Rooseboom

Inschrijving Onderzoekersopleiding open per 1 juni

Voor de instellingen die vóór 1986 al studenten afleveren voor de tweede fase zal een verklaring van bekostiging voor onderzoekersopleidingen worden afgegeven. Dat betekent, dat de minister accoord is met de voortgang van de voorbereidingen voor onderzoekersopleidingen, die in afwachting van de totstandkoming in 1986 van een regeling voor aio's, de eerste doctorandi uit de tweefasestructuur een vervolgopleiding moeten aanbieden.

Voor de onderzoekersopleiding sociale gezondheidkunde kunnen in september van dit jaar 30 studenten geplaatst worden. De toelating wordt vanuit de opleiding geregeld. Toelaatbaar zijn doctorandi sociale gezondheidkunde en geneeskunde, waarbij als eis gesteld wordt het

doorlopen hebben van de blokken Methoden en Technieken van Wetenschappelijk Onderzoek, zoals deze onderdeel zijn van het programma sociale gezondheidkunde. Van doctorandi geneeskunde zal worden nagegaan of zij een vergelijkbare ervaring bezitten. Met elke kandidaat zal voorts een gesprek vooraf plaatsvinden, dat bij overtekening van het aantal beschikbare plaatsen de volgorde van toelating bepaalt.

Voor studenten die in september of later afstuderen is per februari 1985 opnieuw instroom mogelijk, tenzij de 30 beschikbare plaatsen voltekend zijn.

Programma-inhoud

De onderzoekersopleiding duurt een jaar. Aan onderwijs worden

500 uur besteed, aan onderzoek 1200 uur. Het onderwijs, dat systematisch/cursorisch wordt aangeboden, zal nagenoeg op dezelfde leest geschoeid zijn als in de eerste fase: tweemaal per week onderwijs-groepsbijeenkomsten, echter met een duidelijker structurering van de te behandelen stof.

Voor het onderzoek worden studenten ondergebracht in capaciteitsgroepen, waar ze autonoom participeren in de lopende onderzoeksprojecten voor geneeskunde/sociale gezondheidkunde. Er is een lijst van ruim 30 onderwerpen opgesteld waaruit in overleg met de onderwijscommissie een keuze gemaakt wordt. Supervisoren dragen zorg voor stelselmatige begeleiding van de aspirant-onderzoekers.

Onderzoeksaanvraag

Een puntensysteem zoals in de eerste fase kent de onderzoekersopleiding niet. Wel dienen studenten in de tweede helft van de cursus zelfstandig een onderbouwde onderzoeks-aanvraag uit te schrijven, die dan als afronding van de opleiding wordt gezien.

Inmiddels heeft het bestuur van de de AF besloten de minister te verzoeken om – vooruitlopend op de landelijke ontwikkelingen – aan de RL in 1985 met de regeling voor assistenten-in-opleiding te kunnen beginnen.

Dienst Voorlichting
Marga Spronck

SERVVAAS BOEKHANDEL

De studentenboekhandel
van Maastricht,

Vrijthof 29 - Tel. 043-50054

Voor alle boeken op het gebied van:

MEDICIJNEN - RECHTEN
SOCIALE GEZONDHEID - PSYCHOLOGIE
SOCIOLOGIE - ALTERNATIEVE GENEESWIJZE
FILOSOFIE - KUNST - LITERATUUR
EN POËZIE.

De academische boekhandel waarin je niet uitgekeken raakt.
En waarover velen niet uitgesproken raken...

Kwaliteit bewijst zichzelf maar wie bewijst dat?

Als ruim honderdveertig jaar geleden iemand zich had afgevraagd of ene Karl Marx wetenschappelijk gezien van enige betekenis was, had het antwoord neen geluid. Marx ontving in de eerste jaren na de verschijning van van Das Kapitaal namelijk geen enkele aandacht. Zou, nog wat eerder iemand zich hebben afgevraagd op welk terrein Isaac Newton van belang was, dan zou het antwoord hebben geluid: in de kabbalistiek en in de alchemie, want daar hield hij zich mee bezig en op dat terrein genoot hij enige bekendheid.

Wie het belang van wetenschappers wil afmeten aan de belangstelling dat andere wetenschappers voor hen hebben, moet dus uitkijken, wil daar maar mee gezegd zijn. Vorige week donderdag vond te Leiden een symposium plaats dat daarover ging. De Leidse stafgroep voor Onderzoeksbeleid en de Dienst Sociaal Wetenschappelijk Onderzoek stelden er de vraag centraal of de kwaliteit van wetenschappelijk onderzoek meetbaar is. Negentien inleiders, samengebracht in veertien voordrachten, probeerden een antwoord op die vraag te geven, sommige met als invalshoek de wetenschappelijke houdbaarheid van dergelijke metingen, andere met als invalshoek welk gebruik er van dergelijke metingen gemaakt kan worden, nu Nederland zijn onderzoek middels de voorwaardelijke financiering gaat saneren. Niemand vocht fundamenteel aan dat kwaliteit inderdaad te meten valt. Een verslag.

„De wens om vast te stellen wat kwaliteit is, is op zich uiteraard legitiem”, zegt de econoom rechts van mij. „De wens om vast te stellen wat je eigen kwaliteit is, in vergelijking met die van anderen, is daarentegen een vorm van sublimatie: je vraagt je dat meestal af omdat je meent dat je er zelf nog niet zo slecht vanaf komt. En tja, dat is natuurlijk een vorm van sublimatie. Een uur of wat later blijkt de oude socioloog schuin aan de overkant aanspreekbaar voor een probleem dat me gedurende de dag meer en meer op de lippen ging branden: als we het begrip 'goede wetenschapper' dan met een korrel zout moeten nemen, waarom heb ik hier vandaag dan uit verschillende monden laatsdunkendheden horen komen over aan het adres van 'slechte wetenschappers'? Vanwaar de constatering dat die moeten 'oplazeren' of dat die de boel belazeren of dat hun publicatiebeduchtheid niet op kosten van duur belastinggeld verholpen hoeft te worden? De oude socioloog blijft het antwoord schuldig, maar een jongere collega schiet te hulp: „Omdat die lieden op stoelen zitten waarop net afgestudeerden zouden moeten zitten. Ik kom soms studenten tegen waarvan ik zeg: zoveel visie, zoveel ideeën, zoveel beloften..... toen ik zo oud was had ik dat allemaal niet, maar zulke mensen zouden een medewerkersplaats moeten kunnen krijgen. Dat kan niet, want die plaatsen zijn al bezet, met talentloze niksnutten”.

Vermoeidheid, een klein gezelschap en een gepast gebruik van Sylvaner zijn kennelijk uitstekende hulpmiddelen om tot de kern van een probleem door te dringen. Officieel stond deze discussie helemaal niet op het programma; officieus ging het de hele dag al over iets an-

ders. Hoezeer de organisatoren van het symposium „Kwaliteit: een meetbaar begrip?” ook benadrukten dat kwaliteit niet echt meetbaar is, en dat je aan rammelende metingen in elk geval geen grote consequenties moet verbinden, het publiek deed dat in de wandelgangen niettemin voortdurend.

Perspectief

De huidige belangstelling voor kwaliteitsmeting van wetenschappelijk onderzoek staat niet los van het tijdsgewricht, en het lijkt dan ook wat onwaarschijnlijk om te verdoezelen dat de mogelijkheid bestaat, dat te licht bevonden onderzoekers wegbezuinigd worden. Discussies over kwaliteit hebben wel degelijk onderhandelingsperspectief, ook al benadrukken kwaliteits-onderzoekers voortdurend dat ze vooralsnog iets anders meten dan kwaliteit. En dat hun metingen dus niet al te serieus genomen moeten worden. Dat zei bijvoorbeeld drs. H.F. Hoed, samen met dr. A.F.J. van Raan (organisator van het symposium) betrokken bij het Indicatoren-project van de Leidse universiteit. In dat project werd van 6500 publicaties, afkomstig uit de Geneeskunde- en de W&N-faculteit gemeten, welke impact ze hadden. Dat wil zeggen, hoe vaak en waar uit die publicatie geciteerd werd. Binnen drie jaar – de termijn die het Indicatorenproject bekeek – bleken de 6500 publicaties zo'n 40.000 maal geciteerd te worden. Dat zegt dan iets over de mate waarin de publicaties aansluiten bij de bezigheden van collega's; al zegt het niets over de manier waarop. Een dergelijke citatie-analyse zou je ook op een langere termijn kunnen plegen en dan zou je iets te weten komen over de **duurzaamheid** van het gepubliceerde. Waarbij de vooronderstelling is, dat duurzaamheid en degelijkheid iets met elkaar, en dus met kwaliteit, te maken hebben. De waarde van zo'n citatie-analyse ligt, volgens Hoed, niet in het feit

dat je „kwaliteit” zou meten – want dat meet je niet – maar in het feit dat je iets expliciet maakt, dat voor zowel onderzoekers als beleidsmakers bruikbaar is als handvat voor een nader gesprek.

Cluster-analyse

Een andere techniek om zichtbaar te maken, in kwantitatieve termen, of het verrichte onderzoek enige waarde heeft, is de cluster-analyse. Daarmee houden dr. A. van Heeringen en dr. C. Mosbers van de Raad van Advies voor het Wetenschapsbeleid (RAWB) zich bezig. Cluster-analyse. Dat is een themagewijze analyse van citaties. Als twee (of meer) tijdschriftpublicaties vaak samen geciteerd worden in andere publicaties, dan vormen die twee publicaties kennelijk de kern van een onderzoeksthema, een cluster. Met zo'n analyse leg je een structuur bloot die door de auteurs zelf is aangebracht; de kwaliteits-onderzoeker perst de auteurs dus niet in een dwangpositie. Als een honderdtal onderzoekers uit verschillende disciplines voortdurend reageert op elkaars publicaties, dan zal dat in een cluster-analyse duidelijk uitkomen. Een „gewone” citatie-analyse, waarbij per vakgebied (door de citatie-analist) een set tijdschriften is gekozen, legt niet bloot of onderzoek de grens van de discipline overschrijdt. Met een cluster-analyse kun je bovendien zichtbaar maken wat het Nederlandse aandeel – zowel naar omvang als naar initiatieven – is in de totale wetenschappelijke output in de wereld. Want als Nederlands onderzoek de kern van een cluster vormt, speelt het een initiërende rol.

Beperkingen

Technisch gezien hebben dergelijke analyses zo hun beperkingen, liet niemand na op te merken. Al was het bijvoorbeeld het risico, dat je een publicatie over het hoofd zou zien – wat de Verkenningcommissie Biochemie overkwam in het ge-

val van de biochemicus Schilpeeroort. En niemand kan natuurlijk tevoren weten hoeveel omissies verborgen zitten in het materiaal dat toekomstige Verkenningcommissies gebruiken. Meer inhoudelijk zitten er ook bezwaren aan; als je een wetenschapsbeleid te zeer baseert op de soort externe criteria, kan het zijn dat je modieus onderzoek gaat stimuleren.

Daarom moet kwantitatieve beoordeling altijd samengaan met kwalitatieve analyse door vakgenoten of 'peers'. Maar ook een dergelijke interne beoordeling heeft weer risico's: collegiale gevoelens en eigenbelang leiden maar al te vaak tot een 'verdelende rechtvaardigheid'. Interne en externe beoordeling heffen, als het goed is, elkaars nadelen op en zouden dus in het optimale geval consistent moeten zijn. dat is althans de wens van dr. H.G. van Buren, voorzitter van de RAWB, die zich er ook een voorstander van toonde om beoordelende genoten zo ver mogelijk van huis te zoeken, zodat de kans op coterievorming zo klein mogelijk is.

De Groningse chemicus prof. dr.J. Kommandeur, de grootste scepticus van het symposium, zette z'n vraagtekens bij het onderscheid tussen externe en interne beoordeling: een publicatie in een gezaghebbend tijdschrift is een vorm van 'judgement by peers', want een tijdschriftredacteur bepaalt of een artikel geplaatst wordt. (In de wetenschapsbijlage van NRC Handelsblad d.d. 4 mei bevindt zich overigens een lezenswaardige bijdrage van dr. A. Rip over het zelfstandig oordeel van deze tijdschriftredacteurs).

Dr. A. Rip en drs. F. Stenkamp voegden aan het lijstje van kwantitatieve analyse nog twee stuks toe. Behalve de risico's van fouten en omissies, en de vraag hoe je de verschillende aspecten van kwaliteit (duurzaamheid, impact) weegt, is er ook de vraag welk doel je je eigenlijk stelt met zo'n kwaliteitsmeting.

„Er is een soort 'conspiracy of silence',” zo stelde Rip: „wetenschapsmensen, en met name natuurwetenschappers, proberen het beeld van eenduidige kwaliteitsmaatstaven te handhaven. Daarop is immers een deel van hun status gebaseerd. Er zijn belangentegenstellingen, die in termen van kwaliteitsverschillen uitgevochten kunnen worden. Dat gebeurt dan ook, maar bijna altijd achter de schermen.” Volgens Rip en Steenkamp is het echter niet waarschijnlijk dat er een discussie zal losbranden over het uitzuiveren van wetenschappelijke kwaliteit, juist omdat het bedrijven van wetenschap een bezigheid is die kwaliteit uitzuivert. Zij trokken de vergelijking met het milieubeleid: dat heeft de bedoeling om bedreigde gebieden te beschermen. Wetenschap heeft niet de bedoeling de zwakke delen te beschermen. Het in kaart brengen van sterke en zwakke delen in de wetenschap zal dan ook eerder neerkomen op opoffering van de zwakke delen. Daar is niet zoveel bezwaar tegen maar, betoogden Rip en Steenkamp, wanneer dat zonder discussie gebeurt ontstaat niet de ruimte om het te hebben over het effect van beleidsingrepen. Kwaliteitsmeting zou zo ongemerkt beschouwd kunnen worden als einddoel, en niet als een fase in een dynamisch proces.

Voorspelbaar

Op het risico van verstarring wees ook de Groningse socioloog prof. dr. J.E. Ellemers, zij het in de specifieke context van de Voorwaardelijke Financiering, een stelsel bedoeld om de kwaliteit in de wetenschap te bevorderen. Voorwaardelijke financiering, meent Ellemers, zal leiden tot onderzoek met een hoge mate van voorspelbaarheid, en tot conservatieve planning. Het is een vorm van wetenschapsbeleid die niet uitnodigt tot risico's; terwijl je van risico's juist de belangrijkste wetenschappelijke doorbraken te verwachten hebt. Zo het onderzoekers tot iets stimuleert is het tot deelname in een gigantisch bureaucratisch apparaat, dat met goed onderzoek niets te maken heeft. De grootste kans om in dat stelsel drijvend te blijven hebben de mensen die het vaardigst zijn in 'window-dressing'. Goede onderzoekers, en dus goed onderzoek, verkrijgt je volgens Ellemers eerder door een selectief personeelsbeleid te voeren – waarmee de onterechte generositeit van de afgelopen vijftien jaar weer wordt goedge maakt – en daarbij zou men zich moeten laten leiden door het werk dat iemand al afgeleverd heeft. „Meestal is vijf of zes jaar na afstuderen al duidelijk wie wel, en wie niet gaan deelnemen aan wetenschappelijke productie”, zo zei Ellemers. Men heeft het, of men heeft het niet – en daar valt verder op in de loopbaan met sturing en planning verder weinig aan te doen.

Prof. dr. H.A. Becker, socioloog in Utrecht, zag in gemopper op de Voorwaardelijke Financiering echter weinig heil. „We zullen er mee moeten leren leven, zoals we ook met kwantitatieve metingen moeten leven. Het enige wat er voorlopig opzit, is zien dat we buiten VF-onderzoek nog wat kunnen doen dat ons echt dierbaar is”, zo besloot hij de dag.

UP/Esther Hageman/Delta

Dienstweigeraars voeren 30 mei actie

Lange tijd is het weigeren van militaire dienst maatschappelijk weinig aanvaardbaar geweest. Daarnaast was de procedure om erkend te worden als weigeraar lang en moeilijk. Sinds enige tijd is deze procedure versoepeld, en ook het hele gebeuren rond het weigeren viel minder op, weigeren werd een geaccepteerd verschijnsel. Weigeren wordt nog amper opgemerkt, aldus een groep dienstplichtige studenten, en daarom wordt het volgens hen tijd het weer onder de aandacht te brengen. Dit zou moeten gebeuren middels een actie bij het Maastrichtse postkantoor.

Marco Wolves, tweedejaars Sociale Gezondheidskunde, en woordvoerder van de groep dienstplichtige studenten die de actie voorbereidt: „Wij willen proberen zoveel mogelijk dienstplichtigen bij elkaar te krijgen, zodat we op dertig mei om vier uur 's middags bij het postkantoor op het Vrijthof een actie kunnen houden. We willen dan samen een beroep doen op de Wet Gewetensbezwaren Militaire Dienst. Dat

betekent dat we samen de brieven sturen, niet dat we *dezelfde* brieven versturen. Ook anderen zijn trouwens welkom, noem het maar sympathisanten – afgekeurden, al erkende gewetensbezwaarden, vrouwen – om steunbrieven te versturen. Het doel is niet zozeer in de eerste plaats het pushen van het weigeren, alswel om het dienstweigeren en de motivatie daarachter duidelijk te maken en om informatie, in samenwerking met de Vredeswinkel, te geven.”

Wat stel je je dan bij „informatie” voor?

Nou, kijk alleen al naar de vele verschillende bezwaren die je kan hebben. Er zijn veel dingen waar je als doorsnee-student niet zo snel bij stil staat; behalve de „zuivere” gewetensbezwaren – als het gebruik van geweldsmiddelen totaal tegen je moraal ingaat – heb je nog tal van andere bezwaren. Veel vermelde bezwaren zijn bijvoorbeeld dat het instandhouden van een militair apparaat erg veel geld kost, geld dat véél beter aan vreedzamer doelen

besteed kan worden. Zo kostte een beetje tank in 1981 één miljoen dollar, en daarvoor kan je ook 520 basisschoolklassen met 30 leerlingen betalen. Nog sprekender is het voorbeeld van de onderzeebootjager. Die kost 150.000.000 dollar. Van dat geld kunnen 9 miljoen mensen van elektriciteit worden voorzien.

Een ander bezwaar kan zijn dat je de autoritaire machtsstructuur van het militaire apparaat zeer tegen de borst stuit. Je kan het een erg groot bezwaar vinden dat je op die manier je persoonlijke verantwoordelijkheid helemaal verliest, die wordt je ontzegd. En nog een laatste bezwaar: je kan vinden dat Nederland, doordat het in de NAVO zit, en dus kiest voor één van de grootmachten, de machtstegenstelling tussen oost en west versterkt. En dat is natuurlijk ook iets verwerpelijks. Nou, en zo zijn er nog wel meer bezwaren.

We hopen nu dus dat er veel mensen komen, op de dertigste.”

EdL

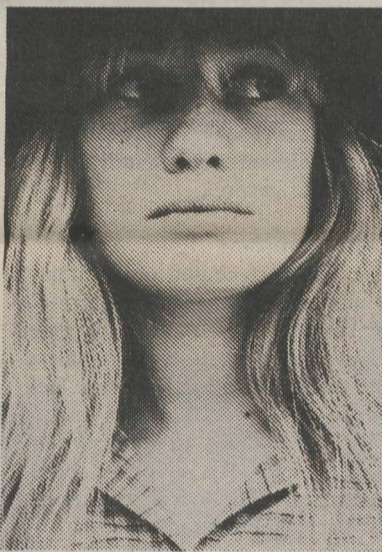
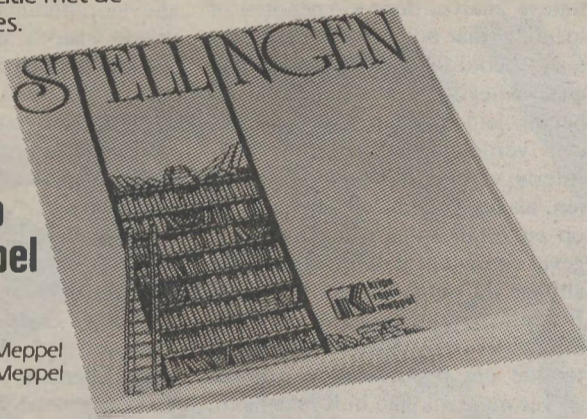
'N PAAR STELLINGEN VAN DE MEEST GEPROMOVEERDE DRUKKER

Krips Repro – drukker van de meeste proefschriften in Nederland – stelde een aardig stellingenboekje samen. U ontvangt het als u uw dissertatie in productie geeft bij Krips Repro.

Bel voor informatie met de afdeling Dissertaties.

**krips
repro
meppel**

Kaapweg 6, 7944 HV Meppel
Postbus 106, 7940 AC Meppel
telefoon 05220-53731

They en wij

Fototentoonstelling „They en wij” (Stadsacademie Maastricht). Opening 13 juni om 19.00 uur. De expositie loopt van 14 juni tot 30 juni; maandag tot en met vrijdag van 10.00 tot 17.00 uur
Kruiserengang 10A, Maastricht.

Interne vacatures

De dienst Personele Zaken van de Rijksuniversiteit Limburg wenst over te gaan tot de aanstelling van een

administratief medewerkster m/v

bij de afdeling personeelsbegeleiding voor de secretariael/administratieve ondersteuning.

Taak

- administratieve ondersteuning van het formatiewerk
- * maken van afspraken voor functiebeschrijvingen
- * typen van functiebeschrijvingen en -waarderingsadviezen en bevorderingen
- (incidenteel) administratief/secretariële ondersteuning ten behoeve van de personeelsbeoordelingen
- algemene ondersteuning t.b.v. afdelingswerkzaamheden
- * administratie werving en selectie
- * organisatie introductiedagen
- * vervanging/assistentie van de andere 2 administratieve medewerkers.

Funcie-eisen

- HAVO en typen
- ruime ervaring als administratief medewerk(st)er
- goede contactuele eigenschappen
- bereidheid tot werken in teamverband
- bij voorkeur ervaring met tekstverwerking

Salariëring

Afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring bij indiensttreding maximaal f 2477,- bruto per maand. Een salarisuitloop tot f2691,- is mogelijk.

Inlichtingen

kunnen worden ingewonnen bij de heren P. v.d. Kooij (tst. 341/447) en A. v. Deutekom (tst. 341/346), medewerkers van de dienst Personele Zaken.

Schriftelijke sollicitaties binnen 10 dagen te richten aan de dienst Personele Zaken onder vermelding van vacaturnummer 25 op brief én envelop.

Op het secretariaat van de capaciteitsgroep Biochemie komt vakant de functie van administratief medewerkster

Taak:

administratief/organisatorische werkzaamheden ten behoeve van de capaciteitsgroep.

Belangrijkste functie-onderdelen:

beher van agenda(s), behandeling van de telefoon en de correspondentie (met name ook in het Engels en Frans), aanzienlijke type-werkzaamheden o.a. in verband met het persklaar maken van publicaties e.d., archivering, bijhouden overdrukjes en dia-archief, assistentie bij de voorbereiding en organisatie van congressen, cursussen (zowel nationaal als internationaal), aanvragen van boeken e.d.

Vereist:

HAVO/VWO

secretarisse-opleiding en/of ervaring in een vergelijkbare functie strekt tot aanbeveling, goede beheersing van de Nederlandse, Engelse en Franse taal, schriftelijke uitdrucksvaardigheid, zelfstandigheid en initiatief.

Salaris:

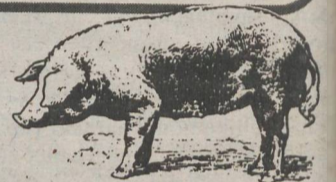
afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring in schaal 32/45

Inlichtingen:

kunnen worden ingewonnen bij M. Molenaar v.d. Voort, secretarisse capaciteitsgroep Biochemie of bij de dienst PZ.

Schriftelijke sollicitaties binnen 10 dagen te richten aan de dienst Personele Zaken onder vermelding van vacaturnummer 24 op brief én envelop.

Paartjes

Te koop in Maastricht zeer goed onderhouden ruime eengezinswoning, gelegen nabij station en E9. Vr.pr. f 190.000,-. Woonk. (37 m²), 3 grote en 2 kleine slaapkamers, luxe badk. en keuken, gr. kelder met bar. Tuin 70 m². Te hevr. 050-117516 of 050-126268, b.g.g. 043-626864.

KANTKLOSSCHOOL "MAASTRICHT"

g.f.f. cuypers-van leeuwen

**hertogsingel 104
6214 ag maastricht
tel. 043-50808**

technieken: torchon
cluny
honiton
duchesse
tule (o.a. buck's point)
vlaanderse tralie
technisch tekenen

**TENTOONSTELLING: 25, 26 en 27 mei 1984.
geopend van 11.00-19.00 uur.**

Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

Gestructureerd examen in Nijmegen getest

Alle co-assistenten krijgen verschillende patiënten en bovendien worden ze beoordeeld door verschillende examinatoren. Op die manier kun je nooit een goed beeld krijgen van wat een co-assistent nu werkelijk kan". Dit zegt dr. J. Metz in een toelichting bij de conclusies van zijn proefschrift „Medische competentie; een onderzoek naar de betrouwbaarheid en de validiteit van het gestructureerde klinisch examen", waarop hij afgelopen vrijdag 18 mei aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen promoveerde. Metz houdt zich op het bureau van de Nijmeegse Faculteit der Geneeskunde al zo'n vijftien jaar bezig met onderwijsvormgeving en pleit dan ook voor de invoering van een kennistoets in de postdoctoraalfase, het zogenaamde „gestructureerde klinisch examen" (GKE). Dit GKE beoogt middels een standaardisering van de testsituatie en de examinatoren tot een gelijke testsituatie te komen, waarbij een serie kleinere opdrachten door een examiner worden beoordeeld op gedetailleerde standaard-protocollen. Het GKE voorkomt dat een student gedupeerd, dan wel beoordeeld wordt door een ongelijke examensituatie en afhankelijk is van de beoordeling van één examinator. Om te testen of dat GKE inderdaad een verbetering vormt ten opzichte van de huidige examenmethode, heeft Metz het GKE uitgeprobeerd op een groep van 39 Nijmeegse co-assistenten. Het GKE bleek te voldoen aan de eisen van geldigheid en betrouwbaarheid. De co-assistenten gingen echter lichtelijk af. Er is volgens Metz echter geen enkele reden meteen te roepen dat het niveau van de Nijmeegse artsen-in-spe beneden maat zou zijn.

(KU-Nieuws)

Ziekenhuisbunker kost bom duiten

Het ten behoeve van medische studenten, voor examen- en practicumdoeleinden,

gebruik maken van het noodziekenhuis onder het Academisch Medisch Centrum (AMC) blijkt een kostbare aangelegenheid waarvan de beleidsmedewerkers bij de Subfaculteit der Geneeskunde en bij de Universiteit van Amsterdam niet op de hoogte zijn. Het door het ministerie van Binnenlandse Zaken – voor twintig miljoen gulden – gebouwde noodziekenhuis is voor gebruik in vredetijd in beheer gegeven aan het AZUA. Voor ieder dagdeel dat de subfaculteit een ruimte in gebruik heeft, brengt het Academisch Ziekenhuis, bij wijze van exploitatiekosten, 113 gulden in rekening. Bij gelijktijdig gebruik van alle ruimten loopt het bedrag op tot ruim duizend gulden per gebeurtenis. De door het AZUA in rekening gebrachte kosten, worden gemaakt voor schoonmaken, verwarming en verlichting van ruimten. Enig detective-werk van Geneeskunde-studenten, bracht de hoge exploitatiekosten van de bunkerslaapzaaltjes aan het licht. W. Goutier, ziekenhuisvoorzitter van het AZUA, voert aan dat de exploitatiekosten zo hoog zijn omdat het schoonmaken van de ziekenhuisbunker met de hand moet gebeuren: „De schoonmaakmachines van het AZUA kunnen er niet komen", aldus Goutier.

(Folia Civitatis)

Opbloei wetenschappelijk racisme onderschat

„Wie denkt dat racistische wetenschappers helemaal zijn uitgestorven, heeft het mis. Ze zijn er wel degelijk, alleen bedienen ze zich van een ander jargon: er wordt tegenwoordig geschreven over „cultuurzuiverheid", aldus de Nijmeegse cultuurpsycholoog dr. J. Janssen. Deze dagen is er voor de merkwaardige gedachtegangen van dit soort wetenschappers veel aandacht. Je komt er niet wanneer je het bijbehorende racistische onderzoek zou aanvallen op methodologische of statistische mankementen. Je zult het over een fundamentele boeg moeten gooien, daar een dergelijk onderzoeker een heel ander waardensysteem heeft. Het als racistisch te kwalificeren onderzoek is een verbrokken gebeuren, waar-

van belangrijk is te weten dat, en waar het plaatsvindt. En met name, de lijnen waarlangs gedacht wordt. Wat dat laatste betreft signaleert Janssen een nieuwe ontwikkeling: er wordt niet meer geschreven over ras, maar over cultuur. Het gevaar van dergelijke simplistische cultuurtheorieën is niet gelegen in de wetenschappelijke onjuistheid ervan, maar in het gebruik dat hiervan gemaakt wordt ongeacht de juist- of onjuistheid. Janssen betoonde zich geen volging van grootscheepse acties ter ontmanteling van dit soort theorieën, zoals hij ook de kans dat ze gezaghebbend zullen worden, niet zo hoog inschatte.

(Delta)

Nijmegen begint Algemene Geneeskunde

De KU Nijmegen mag in het Academisch Jaar 1984/1985, op haar verzoek, een aanvang maken met de studierichting Algemene Geneeskunde. Dit heeft minister W. Deetman van Onderwijs en Wetenschappen aan de Nijmeegse universiteit laten weten. De studierichting is een van de nieuwe opleidingen die binnen de Nederlandse Faculteiten der Geneeskunde van start zullen gaan en welke niet op zullen leiden tot arts. De sterk medisch-biologisch getinte Nijmeegse opleiding, heeft „Mens en Milieu" centraal staan. Met name de op de gezondheid van invloed zijnde milieufactoren zullen daarbij aan de orde komen. De algemeen-geneeskundigen-in-opleiding zullen goed op de hoogte moeten zijn van onderzoeksmogelijkheden en onderzoeksmethoden en zelf onderzoek op een bepaald terrein naar keuze moeten hebben verricht. De studierichting onderscheidt zich van de meer specifiek op patiënten gerichte artsopleiding, door de problematiek van de gezondheidszorg vanuit een medisch-biologische optiek te benaderen.

(Persbericht KU Nijmegen)

Huisartsen steeds meer samen

„Naast de mogelijkheid tot betere hulpverlening is een kostenbesparing op lan-

gere termijn zeker niet uitgesloten". Dit meent onderzoeker drs. C. van Brun-schot, van het Instituut voor Gezondheidszorg (IVG), verbonden aan de Tilburgse hogeschool. Hij onderzocht in opdracht van het Ziekenfonds Midden Brabant (ZMB) een drietal Brabantse groepspraktijken en ging na waarin samenwerkende artsen verschillen van hun collega's die er alleen voor staan. Sinds het verschijnen van de structuurnota van staatssecretaris Hendriks in 1974, is aangehouden dat huisartsen, in tegenstelling tot wat Hendriks en zijn opvolgers aannamen, die verbonden zijn aan een gezondheidscentrum aanzienlijk minder patiënten verwijzen naar een specialist dan hun collega's die er alleen voor staan. In mindere mate geldt dat verband ook voor huisartsen die werkzaam zijn in een groepspraktijk. Van Brun-schot heeft echter geen aanwijzing kunnen vinden dat de lagere verwijscijfers werkelijk op het conto van de samenwerking geschreven kunnen worden. Alle in het onderzoek betrokken negen huisartsen waren positief te spreken over de onderlinge samenwerking met hun collega's. Een deel van de voordelen zijn van praktische aard en blijken ruimschoots op te wegen tegen het tijdsbeslag en de, blijkbaar onvermijdelijke, wrijvingen die samenwerking met zich meebrengt. In het algemeen was men minder te spreken over de samenwerking met andersoortig opgeleide hulpverleners, die veel tijd kost, terwijl de voordelen gemiddeld niet groot worden ingeschat. Volgens Van Brun-schot is samenwerking niet voor alle huisartsen geschikt. Er zijn huisartsen die in het belang van hun patiënten beter individueel kunnen blijven werken, meent hij. „Het is niet de gemakkelijkste manier om het huisartsen-beroep te beoefenen".

(Tilburgs Hogeschoolblad)

15 minuten gekort voor 48 kruisraketten

Als het aan het College van Bestuur van de TH-Delft ligt, krijgen alle medewerk(st)ers die aan de door de FNV georganiseerde nationale werkonderbreking van donderdag 10 mei jl. hebben deelgenomen, nog een leuke rekening gepresenteerd. In een van woensdag 9 mei date-

rende brief aan de personeelsbeheerders, liet het Delftse bestuurscollege weten „geen medewerking" te verlenen aan de door de FNV georganiseerde werkonderbreking van 11.45 tot 12.00 uur. Volgens de brief moeten medewerk(st)ers die aan de actie hebben deelgenomen, dienovereenkomstig op hun salaris worden gekort.

De personeelsbeheerders worden daarom voor de onmogelijke opgave gesteld zo spoedig mogelijk een lijst van deelnemers aan het Delftse bestuurscollege te doen toekomen. Hoe de beheerders aan deze lijst moeten komen wordt door het College van Bestuur niet vermeld.

(Delta)

Groen licht voor wetenschaps-winkels?

Het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Utrecht staat niet onwelwillend tegenover de plannen met betrekking tot wetenschapswinkels, als beschreven in de nota „Wetenschapswinkels aan de RUU", die eind deze maand door de Utrechtse universiteitsraad besproken zal gaan worden. Het Utrechtse bestuurscollege is in deze krappe tijd zelfs bereid per winkel een halve formatiepost ter beschikking te stellen, mits de faculteit zelf ook een halve post bekostigt, waardoor iedere winkel op een volledige post zou uitkomen. Met deze financiële tegemoetkoming heeft het College een behoorlijke ommezwaai gemaakt. Het bestuurscollege wil voor het coördinatiepunt een halve post uittrekken, minder dan in het door F. Pennings en F. van der Valk geschreven rapport geadviseerd werd. Het Utrechtse College wijkt van dit advies af omdat het de nadruk wil leggen op het facultaire niveau en derhalve daardoor al een aantal plaatsen heeft uitgetrokken. Pennings en Van der Valk gaven in hun rapport het advies om de financiering op centraal niveau te regelen. Het bestuurscollege wil echter ook wat dit betreft een regeling op facultair niveau. Dat heeft echter als nadeel dat faculteiten die nauwelijks of geen contractresearch verrichten daardoor ook minder middelen ter beschikking worden gesteld teneinde het winkelwerk te kunnen bekostigen.

(U-Blad)

Na vijven

De Ster

Je moet uit Maastricht komen om te begrijpen dat „Staar" „ster" betekent. En dat, terwijl „Mastrechtster" een begrip door heel Nederland en daarbuiten is. Gabriël Jansen, derdejaars medicijnstudent, komt niet uit Maastricht, en zingt sinds kort als volwaardig lid mee met dit wereldberoemde mannenkoor.

Hoe ben je ontdekt?

Nou, ik ben niet ontdekt, ik heb mezelf misschien wel ontdekt. Het begon vorig jaar op het Preuvenement, daar was ook een stand van de koren van Maastricht. Enne, toen dacht ik „ik wil wel bij de Staar!" Maar dat is niet zo makkelijk, je kan je niet aanmelden, de Staar vraagt geen leden. Gelukkig kende ik een meisje wier vader er bij zat, en toen hoorde ik dus hoe het zat. Ik ben toen naar een repetitie in het Staargebouw gegaan, en daar zaten nog twee jongens in de zaal, die er, dacht ik, ook bij wilden. En toen praatten we wat met Broeder Piet, een pater, zeg maar de „bedrijfspsycholoog" van de

Staar. Die is er voor al je problemen, als je niet lekker staat in het koor, als je moeite hebt met zingen, en ook voor andere problemen. Hij legde ons uit dat je „Staar-waardig" moet gedragen, dus niet in je pak als een zatte aap over het Vrijthof lopen. Toen dacht ik wel eventjes „Is dat niet wat té?", maar dat viel reuze mee hoor, die kerels gedragen zich soms als uitgelaten kwajongens! Hartstikke leuk, hoor, vooral na de repetitie, in de Struis of de Patraque, of in de bus naar een optreden.

Zong je daarvoor ook al?

Nou nee, tja, onder de douche wel natuurlijk, en in de zesde klas van de lagere school heb ik meegedaan aan het Songfestival van de KRO. En ik heb vroeger wel gitaar en viool gespeeld, maar noten lezen en dan zingen, dat kan ik niet. Ik moet het eerst horen, en dan zo meezingen.

Hoe ging dat dan nadat je „erbij" mocht?

Eerst zes weken ballotage, hè. En dan kijken ze niet of je nou zo goed kan zingen, maar meer of je er wel bij past. En je gaat dan wel mee naar de concerten,

maar dan zit je in de zaal, want er worden altijd plaatsen vrijgehouden voor de „supporters" en het bestuur en zo. En na die zes weken kan je aspirant-lid worden. Dat is trouwens nog een mooi verhaal: op twee november begon ik, en zo ongeveer half december waren die zes weken dus om. Het leuke was nu, dat ik op 19 december jarig ben, en op de zeventiende zou de Staar zingen in Vredenburg in Utrecht. Mijn oma die woont in Utrecht, en die zou dan óók komen. Toen heb ik op de vijftiende december 's gevraagd of ik dan ook op het concert mocht meezingen, en niet alleen meer op de repetities. En dat mocht! Dat was echt het mooiste verjaardagskado dat ik ooit heb gekregen! Mijn oma vond het prachtig. En na afloop ging het koor even het café in, maar ik zei dat ik even mijn oma moest wegbrengen. „Nee", zeiden ze, „ze moet mee!" Toen heb ik m'n oma meegetroond, en toen heeft de Staar in dat café wat voor haar alleen gezongen. Prachtig, echt prachtig vond ze dat. En nu ben ik na zes maanden aspirant-lidmaatschap op de tiende mei écht lid geworden, ik

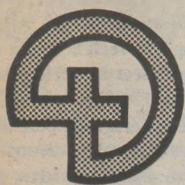
heb mijn speldje gekregen. Dat was ook leuk, want de praeses, de man die het opspeldde, zei in zijn toespraak: „Als er één Hollander in plaats van een Maastrichtenaar lid moest worden van de Staar, dan ben jij het wel," en daar ben ik echt heel trots op.

Wanneer mogen we nu je eerste plaat verwachten?

Nou, vorig jaar was het jubileumjaar van de Staar, ze bestonden dus 100 jaar, en toen

zijn er twee platen opgenomen. Dit jaar is nu zo'n beetje een rustjaar. Maar volgend jaar willen ze er weer twee maken, want de dirigent gaat weg of zo, en dat is dan zijn afscheid.

Trouwens, wie de Staar 's wil horen: dat kan elke donderdag van 20.00 tot 22.00 uur, en 's zomers op maandag van 20.00 tot 22.00 uur, en met de wintertijd op zondag van 11.00 tot 13.00 uur, in het Staargebouw.

leenarts
medibanda b.v.

lid "Orthobanda"

wycker brugstraat 12 - 6221 EC maastricht - telefoon 043 - 10349

- Detailhandel en groothandel in medische instrumenten en apparatuur.
- Ruime sortering in showroom.
- Speciale tarieven voor studenten.

Boeken op het gebied van GENEESKUNDE!

Boeken op het gebied van RECHT!

U vindt ze bij:

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

voor bemiddeling en
serviceverlening bij huur en
verhuur van
woonruimte

IN DE VRIJE SECTOR
gemeubileerd en ongemeubileerd
permanent of tijdelijk

rent Service og

rechtsstraat 93
6221 eh maastricht
telefoon 043-54771

DE VVAA STUDENTENVERZEKERING VOOR DE PRIJSBEWUSTE STUDENT.

Als je studeert of gaat studeren, weet je zelf het beste wat je doet. Eén ding is belangrijk: dat je onbezorgd je hoofd bij je studie kunt houden en niet wakker hoeft te liggen van onverwachte financiële tegenvallers als ziektekosten bijvoorbeeld. Neem daarom een goede verzekering.

Betaal niet te veel

De VVAA weet precies welke risico's je loopt en heeft een verzekeringspakket voor medische- en paramedische studenten samengesteld dat compleet is en toch betaalbaar.

Slechts f 395,- per jaar

Dit bedrag is één van de laagste verzekeringspremies in Nederland voor een studentenverzekering. Zelfs als je nu nog verzekerd bent op een polis van je ouders is het voordeliger om een VVAA studentenpakket af te sluiten. De premie is aanmerkelijk lager. Een voordeel waar je ouders ook van kunnen profiteren. Als je deze

verzekering afsluit, wordt je automatisch (buitengewoon) aspirantlid van de VVAA.

Dit biedt de polis

Met de VVAA uitgebreide ziektekostenverzekering ben je gedekt tegen:

- kosten huisarts
- specialistische hulp
- ziekenhuiskosten
- fysiotherapie
- kosten van medicijnen.

Voorts biedt deze polis:

- een zeer laag eigen risico
- mogelijkheid tot aanvullende verzekering voor tandartsen-hulp voor slechts f 150,- per jaar
- gratis repatriëring vanuit het buitenland. Deze hulp geldt als bij een tijdelijk verblijf in het

buitenland, een ongeval of ziekte, vervoer naar huis noodzakelijk maakt.

Extra safe-polis voor maar f 32,-

In combinatie met de VVAA ziektekostenverzekering kan een particuliere aansprakelijkheidsverzekering, een inboedelverzekering en een ongevallenverzekering voor maar f 32,- worden afgesloten. Deze verzekering apart kost f 40,-.

Informatie kost niets

Stuur de bon in en je krijgt uitgebreide informatie snel thuis. Je zult zien dat de VVAA niets te veel zegt als ze spreekt over een complete verzekering voor een zeer scherpe prijs.

**VVAA, VERSTAND VAN
DE PRAKTIJK.**

INFORMATIEBON

Stuur mij informatie over het VVAA studentenpakket voor medische en para-medische studenten.

Naam: _____ m/v

Adres: _____

Postcode + woonplaats: _____

Studierichting: _____

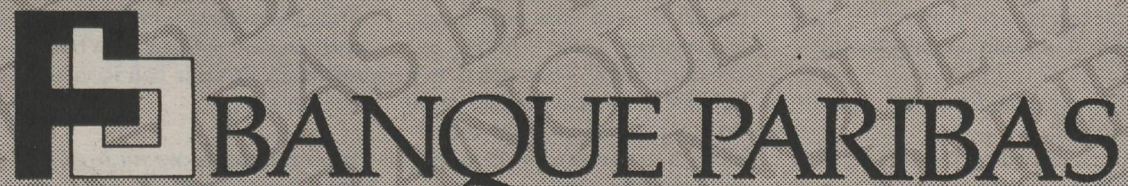
Studieplaats: _____

Leeftijd: _____

(Deze bon invullen en in een enveloppe zonder postzegel opsturen naar VVAA studentenverzekeringen, Antwoordnr. 1551, 3500 VP Utrecht.)

DE LOKALE BANK MET MONDIAAL KARAKTER

Vrijthof 17b, 6211 LD Maastricht, 043-11477.

Rechtsgeleerdheid

Symposium over euthanasie

Op donderdag 24 mei houdt de Faculteit der Rechtsgeleerdheid een symposium over euthanasie. „Euthanasie als medisch en ethisch vraagstuk” en „Euthanasie en geldend recht” zijn de thema's waarover in totaal zes inleidingen worden gehouden met twee afsluitende forumdiscussies. Het symposium vindt plaats in de collegezaal „In den Nieuwenhof” van 10.00-15.00 uur.

Mentoren voor Introductiedagen

Van 29 t/m 31 augustus a.s. worden dit jaar de universitaire introductiedagen gehouden.

Voor de begeleiding van onze aankomende eerstejaars studenten tijdens deze dagen zoekt de Commissie Voorlichting van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid ongeveer 45 student-mentoren

die tevens bereid zijn tot kerstmis 1984 als mentor van een groep eerstejaars op te treden.

Belangstellenden kunnen zich op de kamer van Rita van Beek opgeven (tst. 720/k.0041). Informatie bij: Anneke Bolt, Commissie Voorlichting (tst. 727/k.0011).

Lezing over Europese verkiezingen

Op dinsdag 29 mei om 14.00 uur zal Val Herman, een „information scientist”/politikoloog, een zeer interessante lezing verzorgen in de collegezaal van de Nieuwenhof. De lezing heeft als titel „European elections: exercises in (f)utility” (en wordt dus in het Engels gehouden). Komt allen!!

Roosterwijziging

Denk aan de roosterwijzigingen i.v.m. Hemeelvaart en in verband met de toetsen!

Toetsen

Vrijdag 8 juni vinden de volgende toetsen plaats in sporthal de Heeg.

's Morgens: 9.00-12.00 uur **blokttoets**. Je kunt de zaal binnen tussen 8.45 en 9.00 uur.

's Middags: 13.00-16.30 uur **voortgangstoets**. Je kunt binnen tussen 12.45 en 13.00 uur.

Denk eraan je COLLEGEKAART op de bank te leggen!!

Faculteitsraad

Op 13 juni om 14.00 uur vergadert de faculteitsraad in de praktijkruimte.

Bureau Onderwijs FdG

Aan alle studenten geneeskunde Voortgangstoets

Op vrijdag 25 mei 1984 is er de, voor alle studenten verplichte, voortgangstoets geneeskunde. Aanvang toets om (exact) 9.00 uur tot (uiterlijk) 13.00 uur.

De verdeling van de jaargroepen per lokatie is dezelfde als voor de eerdere voortgangstoetsen in dit academisch jaar:

- 1e-jaars: Sporthal De Heeg
- 2e-jaars: Buurtenstradaal De Boeckel
- 3e-jaars: Sporthal De Heeg
- 4e-jaars: Sporthal De Heeg
- 5e-jaars: Berchmans Sociëteit
- 6e-jaars: City Centrum.

De zaalindeling is in grote lijnen gelijk aan die van de toets van maart 1984.

Uitreiking basisgetuigschriften en doctoraalgetuigschriften

In de 28e vergadering van de Dagelijkse Commissie voor de Examens FdG d.d. 7 mei 1984 zijn de volgende data voor uitreiking van getuigschriften vastgesteld:

Basisgetuigschriften:

- vrijdag 10 juli 1984 om 14.00 uur
- vrijdag 21 september 1984 om 14.00 uur
- vrijdag 7 december 1984 om 14.00 uur
- vrijdag 29 maart 1985 om 14.00 uur

Doctoraalgetuigschriften:

- vrijdag 24 augustus 1984 om 14.00 uur
- vrijdag 5 oktober 1984 om 14.00 uur

De plaats van uitreiking zal t.z.t. worden bekendgemaakt.

Algemeen

Mentoren voor introductie gevraagd
Wij zoeken actieve studenten die een groepje eerstejaars willen begeleiden, als mentoren dus. Je begint 29 augustus met een groep van

8-9 studenten en nog een mentor, de facultaire introductie (MF) is van 29 tot en met 31 augustus, maar het is de bedoeling dat de groepen tot kerst (of langer) blijven bestaan om de studenten en jullie de kans te geven ervaringen uit te wisselen over het op kamers wonen, het studeren hier enz. enz. Binnenkort zal er ook nog een gedegen mentortraining plaatsvinden, zodat je er niet 'koud' in hoeft te vallen. We hopen dat jullie allemaal een stel studenten onder je hoede willen nemen. Voor meer informatie kun je terecht bij Marite Vostermans of Jacques Venekes (IMF). Je kunt je opgeven door een briefje in hun postvakje te doen of door je in te schrijven op de posters in Randwijk.

Namens de FIK Kalien Groffen

Kort verslag van de 35e vergadering van het Georganiseerd Overlegorgaan inzake Personeelsaangelegenheden bij de Rijksuniversiteit Limburg, gehouden op 12 april 1984.

Algemeen Financieel Schema 1985-1988

Na ontvangst van het concept AFS '85-'88 heeft het college van Bestuur een aantal uitgangspunten en knelpunten in februari jl. geformuleerd. Na overleg zijn van departementale zijde twee fouten van het ministerie toegegeven, doch dit heeft nog niet geleid tot bijstelling van het AFS. Dientengevolge zal op korte termijn een financieringstekort ontstaan door de afname in de personele toewijzing in formatieplaatsen (fte), met name bij het nwp. In 1987 zou het aantal fte nwp weer op het huidige niveau worden gebracht. Het College van Bestuur is van oordeel dat dit tijdelijk tekort in personele middelen op zich niet tot gedwongen ontslagen mag leiden. Daarnaast is het College van oordeel dat voor de geplande nieuwe taken en werkzaamheden dit kalenderjaar, zonder vertraging personen dienen te worden aangetrokken.

Bindingsclausule bij cursussen die als dienstopdracht worden aangemerkt

De personeelsdelegatie stemt in met het huidige standpunt van het College van Bestuur t.a.v. een bindingsclausule bij cursussen die als dienstopdracht worden aangemerkt. Het College is van oordeel dat in uiterste situaties, waarin overduidelijk sprake is van het dienstbelang, dienstopdrachten worden verleend, zonder dat een bindingsclausule met invanderegeling wordt gehanteerd; in alle overige situaties waarbij het dienstbelang aanwezig is, doch niet in die mate dat een dienstopdracht wordt gegeven, dient de Studiefaciliteitenregeling Rijkspersoneel van toepassing te zijn.

Wijziging Reglement Dienstraden

Het G.O. stemt in met een voorstel tot wijziging van het Reglement Dienstraden inhoudende dat naast de medewerkers van de betreffende dienst, ook personen niet in dienst van de RL, doch die voor een periode van tenminste twee jaar werkzaamheden t.b.v. de dienst verrichten, het actief en passief kiesrecht voor de dienstraad kunnen uitoefenen.

Organisatie-onderzoeken en reorganisatie

De vertegenwoordiging van de ACOP merkt op dat een bij de dienst lopend onderzoek tot versterking van de onrust en spanningen onder het personeel leidt, terwijl deze onrust en spanningen juist aanleiding tot het onderzoek zijn geweest. Zij attenteert de personeelsdelegatie erop dat eventuele personele problematieken in een vroeg stadium kunnen worden onderkend door het College van Bestuur. Voorts is zij van mening dat de dienst Personele Zaken, de BGD, c.q. het Sociaal Team goede informatie kunnen verstrekken. Het College wordt geadviseerd hierover regelmatig contacten te onderhouden.

Datum volgende bijeenkomst

De volgende bijeenkomst is gepland op 28 juni 1984.

Maastricht tegen apartheid

Uitnodiging: voor de derde en vierde vergadering ter voorbereiding van de actie „Maastricht tegen apartheid” op **maandag 28 mei en maandag 25 juni 1984** om 20.00 uur. Plaats: C.V.O.S., Cortenstraat 4 te Maastricht.

De werkgroep „Maastricht tegen apartheid” is enkele maanden geleden opgericht op initiatief van de Boycot Outspan Actie, een op Zuid-Afrika gerichte solidariteitsbeweging. Tot nu toe heeft een aantal enthousiaste vertegenwoordigers van groeperingen uit Maastricht in de werkgroep geïnteresseerd (PvdA, PPR, D'66, COVS, mensen uit het onderwijs, een schrijver, de BOA en enkele individuen). We hopen de deelname aan dit initiatief nog aanzienlijk te kunnen vergroten en te verbreden. M.n. hopen wij andere politieke partij-

en, alsmede kerkelijke, culturele, edukatieve, jeugd- en vakbondsorganisaties, minderheids-groepen, vrouwenorganisaties, schrijvers, kunstenaars en de Rijksuniversiteit Limburg e.d. hierbij te betrekken.

De uiteindelijke bedoeling van de werkgroep is om in het begin van 1985 een aantal activiteiten, waaronder een grote manifestatie, te organiseren onder het motto „Maastricht tegen apartheid”. Het is daarbij niet de opzet om gezamenlijk één en dezelfde actie te voeren, veel meer is de bedoeling dat ieder in eigen kring, op eigen golflengte en via een eigen invalshoek – maar wel in dezelfde periode – een of meerdere activiteiten ontplooft. Bindende elementen van dit alles moeten volgens ons zijn: het verschaffen van informatie over de apartheid en het oproepen tot steun aan de onderdrukte groepen in Zuid-Afrika, vanuit een anti-racistisch standpunt.

Ons voorlopig contactadres te Maastricht is:

Carla Luja
Past. Habetsstraat 41
Tel. (043) 432433 (b.g.g. 071-14124)

Esau du Plessis en Ann-Marie Olofsson

Verenigingen

Vereniging Secretaressen Netwerk Functie, positie, perspectieven van secretarissen

Op 21 maart 1984 werd te Den Haag door staatssecretaris mw. mr. A. Kappene van de Coppello van Emancipatiezaken in aanwezigheid van 250 secretarissen het startsein gegeven voor de oprichting van de vereniging Secretaressen Netwerk. Ine Nederveen, José Pieters (Gezondheidsrecht) en Laura Winkelman (Nederlands Recht) waren er als een van de weinige „Limburgers” bij aanwezig en zij zijn enthousiast over de doelstellingen en de aanpak van de nieuwe vereniging.

De Stichting Bedrijfskunde te Delft – de bakermat van het Secretaressen Netwerk – organiseert sedert 1978 o.a. projecten en activiteiten voor vrouwen. De stichting kreeg signalen dat er secretarissen waren die niet tevreden (meer) waren met de manier waarop zij hun functie moesten vervullen en de waardering en erkenning voor hun werk. Voorjaar 1983 werden er bijeenkomsten voor secretarissen georganiseerd, teneinde de discussie op gang te brengen. Een coördinatiegroep werd gevormd en deze groep werd bijgestaan door de Stichting Bedrijfskunde.

Doelstellingen:

Het Secretaressen Netwerk heeft tot doel de functie en de positie van de secretarisse te verduidelijken en het Netwerk streeft naar een situatie waarin de secretarisse ten volle tot ontplooiing kan komen op een wijze die past bij vooruitstrevende opvattingen over de positie van mannen en vrouwen in de maatschappij en de kwaliteit van arbeid.

- Een groeiend aantal secretarissen* en secretariaatsmedewerkers* heeft, onder invloed van veranderingen in de maatschappij en de kantoorteknologie, de behoefte een andere inhoud aan de functie te geven dan traditioneel wordt verwacht.
- De secretarisse wil een erkende schakel zijn in de organisatie en functioneren op basis van gelijkwaardige samenwerking met degene(n) met/voor wie zij werkt, zodat zij haar capaciteiten ten volle kan benutten.
- In deze onplooiing, die zowel de secretarisse als de organisatie ten goede zal komen, zal zij zich zowel verder kunnen ontwikkelen binnen haar huidige functie als toe kunnen groeien naar andere functies.
- Het Secretaressen Netwerk heeft tot doel de secretarisse in bovengenoemd streven te stimuleren en te steunen en de organisatie en de samenleving in het algemeen te bewegen in te gaan op deze positieve ontwikkeling.

* De vrouwelijke vorm is gekozen omdat voornamelijk vrouwen in deze beroepsgroep werkzaam zijn, hetgeen niet betekent dat mannen in deze beroepsgroep zich niet aangesproken dienen te voelen.

Postadres:
Secretaressen Netwerk
T.a.v. Annelies de Gruyter
Poortweg 6-8
2612 PA Delft

José Pieters
Tel. 888762

Activiteiten-agenda NUG

Ma. 4 juni 19.30, aula: Sociale driegeleiding, gezondheidszorg en maatschappij. M. Boeke. In de voordracht van Gerard Rotteveel vernemen we dat het streven van de anthroposofische arts is de geneeskunde tot een „geneeskunst” te maken. Dat de voorwaarde daarvoor is dat zowel arts als patiënt een werkelijke wil tot genezen hebben, opdat hun gezamenlijke streven uit kan monden in een strikt individuele therapie.

Wo. 30 mei 9.30-11.30: rondleiding door Therapeuticum Raphaël, Oeverwal 2, Maastricht. Therapeuticum Raphaël kan men beschouwen als een van de mogelijke vormen waarin de „wil” tot samenwerking van arts, therapeuten en patiëntenkring gegoten kan worden. D.m.v. intensief overleg voor de komst van arts en therapeuten naar het zuiden des lands, heeft men gezocht naar huisvesting, financieringsregelingen voor de niet door het ziekenfonds vergoede therapieën, vaste lasten en inkomensbehoefte etc. ... Meer over het functioneren van dit bijzondere initiatief kan tijdens de rondleiding gegeven worden.

Do. 24 mei, 19.30: in Therapeuticum Raphaël, Oeverwal 2, Maastricht, „Workshop fysische therapie”.

De anthroposofische fysische therapie onderscheidt zich op enkele cardinale punten van de gewone fysiotherapie. Deze laatste behandelt m.b.v. massages, oefentherapie, warmtebehandeling etc. het bewegingsapparaat. De anthroposofische fysische therapie richt zich via de uitwendige therapieën zoals: rithmische massage, kruidenwikkels en baden op het gehele organisme en probeert dit via voornoemde therapieën te stimuleren. Men prikkelt het organisme en wacht op haar „antwoord”, bijv. bij een warmtebehandeling is het de bedoeling de innerlijke warmteprocessen te activeren; niet de uiterlijke warmte is werkzaam, maar de innerlijke warmte.

Voor deelname aan de workshop en de rondleiding is aanmelding vóór bij pieper 13 noodzakelijk!

Activiteitenprogramma COC-Maastricht

juni 1984
Bogaardenstraat 43, Maastricht,
tel. 043-18337

Zondag 3 juni 15.00 uur Roze Salon.

Dinsdag 5 juni 20.00 uur werkwinkel en café Rosé.

Dinsdag 12 juni 20.30 uur videovoorstelling over Amersfoort 1982 en Leiden 1983.

Woensdag 13 juni van 20.00-22.30 uur Antidiscriminatie manifestatie in het City Centrum, Capucijnenstraat 43 Maastricht.

Dinsdag 19 juni laatste werkwinkel van dit seizoen om 20.00 uur en café Rosé.

Zaterdag 23 juni begin van de Rose week. International Gay Year 1984. Vanaf 20.30 uur in het COC-gebouw een groots Little Pink Party. **Zaterdag 30 juni** homo-manifestatie in Nijmegen. Opgave voor de bus bij het COC-Maastricht.

Het COC is elke werkdag open en bereikbaar van 14.00-17.00 uur.

Anti-Discriminatie Manifestatie

Het ontslag van S. Oberye als godsdienstleeraar op het stedelijk lyceum te Maastricht krijgt een vervolg.

De landelijke onderwijsorganisaties als ABOP, KOV, PCO, VOO en het Humanistisch Verbond en het COC organiseren deze manifestatie. Het is het begin van iets wat een landelijke actie moet worden.

De gemeenteraad van Maastricht wordt een ontwerp-besluit aangeboden met de bedoeling dat ze dit aannemen.

Het ontwerp-besluit luidt: Het is de gemeenteraad niet toegelaten onderscheid te maken of onderscheid te doen maken op grond van ras, geslacht, seksuele geaardheid of burgerlijke staat, bij het aangaan en het beëindigen van een arbeidsovereenkomst, noch bij loon, de andere arbeidsvoorwaarden en de arbeidsomstandigheden. Deze regeling geldt tevens als subsidievoorwaarde voor de door de gemeente gesubsidieerde instellingen en instituten.

Universiteitskoor

Theresiakerk 25 mei
lentencert
m.m.v.
„St. Maartenskoor” Stevoort (B)
„Pro Musica” Beverst (B)
„Universiteitskoor Maastricht”

Alle koren staan onder de muzikale leiding van Ludo Claesen. Er zullen o.a. werken uitgevoerd worden van Distler, Willaert, Monteverdi, Brahms en Mendelssohn.
Aanvang 20.30 uur. Entree f 4,50.

Promoties

donderdag, 24 mei om 16.00 uur de heer F.J.N. Nijhuis, psycholoog, medewerker van de capaciteitsgroep Medische Psychologie.

Proefschrift: „Beoordelingen van organisatiekenmerken”.

vrijdag, 25 mei om 16.00 uur de heer Drs. B.G. Rijkman, medewerker Algemene Heelkunde.

Proefschrift: „Six day kidney preservation”.

Vrijdag, 1 juni om 16.00 uur de heer Drs. G.M.P.J. Costongs.

Proefschrift: „Intra-individual variations and critical differences of clinical laboratory parameters”.

Sport

Halmen-Lustrum

Zo, het Halmen-Lustrum is weer voorbij! Op donderdag 3 mei jl. werd er een pittige tienkamp afgewerkt met daarna een verduisterende fakkelloop met her en der een brandwondje. Uiteindelijk bleek de roeiploeg uit Aken het sterkste achtal te bezitten.

In hun enthousiasme gingen ze de prijs snel naar binnen. Aansluitend werd er nog door „gesport” op de swingende TOTAL-LUSS Band onder leiding van Jan van Dalen, tot in de kleine uurtjes.

De volgende dag vond het eigenlijke toernooi plaats, waarbij de 200 deelnemers fel streden, ondanks de voorafgaande nacht.

Hierbij won Nijmegen het tennis en voetbal, Luik het tafeltennis, Aken het roeien en Maastricht zowaar het herenvolleybal. Basketbal en bijlarten en volleybal dames werden gewonnen door Hasselt, dat ook dit jaar weer de sterkste stad bleek. Hiervoor kregen zij voor de tweede maal de A.B.N.-wisselbokaal uitgereikt door de adjunct-directeur van de A.B.N.-Bank, dhr. Janssen.

Foto's van de tienkamp hangen op het prikbord tegenover buro L.V.&S. Nabestelling mogelijk tegen contante betaling bij buro L.V.&S.

Met sportieve groeten,
G. Jansen,
de voorzitter van de LUSS

De LUSS zoekt bestuursleden

Voor het volgend jaar zoekt de LUSS nieuwe bestuursleden, mensen die graag met sport willen bezig zijn, vooral op organisatorisch nivo.

Informatie bij Don Smeets, 1e secretaris LUSS, tel.: 434345, René Verster, hoofd L.V.&S., tel. 888434 of Gabriël Jansen, voorzitter LUSS, tel. 622380.

N.S.S.S.

Gezocht: kandidaten voor het Dagelijks Bestuur van de Nederlandse Studenten Sportstichting. Tijdsinvestering: ± 1½ dag per week. Inlichtingen en aanmelden N.S.S.S. (030-731265).

De Nederlandse Studenten Sportstichting (NSSS) organiseert jaarlijks in vele takken van sport een Nederlands Studenten Kampioenschap (NSK).

De NSSS wil bij deze NSK's overgaan tot uitreiking van een uniforme medaille en looft derhalve een prijs uit van f 250,- voor het beste

medaille ontwerp

Inlichtingen over de NSSS en de prijsvraag zijn te verkrijgen op het secretariaat: NSSS, Nieuwe Kookekoestraat 97, 3514 EC Utrecht, tel. 030-731265 (kantooruren).

Studenten Atletiek Kampioenschap in Groningen

Waar zijn je sportschoenen? Het is weer zover! **Zaterdag 16 juni a.s.** worden in Groningen wederom de Nederlandse Studenten Atletiek Kampioenschappen (NSAK) gehouden, waaraan zowel universitaire als HBO-studenten kunnen deelnemen. De organisatie is in handen van de atletiekvereniging GVAV Rapiditas en de Studentensportstichting ACLO. Lopen, werpen, springen: alles kan op het atletiekcentrum in het Groninger Stadspark. Ben je student én atleet, dan mag je dit festijn niet missen. Je supporters en trouwe fans kun je meenemen. Na afloop swing je je spierpijn weg tijdens de disco in het clubhuis van GVAV. Overnachten is geen probleem, neem wel even een tent mee. Je wilt nu natuurlijk méér weten over deze kampioenschappen. Voor inschrijvingen en nadere informatie:

ACLO, Blauwborgje 4, 9747 AC Groningen, tel. 050-778941.

Nu 8% rente 3-5 of 10 jaar lang

"ALS ONZE ZOON 'N STUDIE- HOOFD BLIJKT TE ZIJN, HEBBEN WIJ 27.205,- GESPAARD."

Ze hebben 1 zoon en wie weet heeft ie een studiehoofd. Maar ja, hij zit nog niet eens op de kleuterschool.

Toch hebben ze nu al rekening gehouden met eventuele studieplannen. Als het straks zover mocht komen (en dat hopen ze van harte), willen ze er financieel niet over struikelen. Dus sparen ze elke maand f 150,—.

Eerst dachten ze dat zo'n vast bedrag ze op zou breken. Blijkt toch dat het kan. Verdween zo'n bedrag vroeger in het niet aan allerlei dingetjes, nu gaat het welbewust naar het Rentevast Spaarplan van de Spaarbank Limburg.

Over 10 jaar hebben ze f 27.205,—. Voor 3, 5 of 10 jaar (u kiest) geeft dat 8%. U spaart een vast bedrag (tussen de 50 en 1000 gulden) per maand. Maar: een spaartermijn overslaan, het maandbedrag veranderen, tussentijds een gedeelte of zelfs alles opnemen, blijft mogelijk.

Ook kunt u verzekeren dat het eindbedrag meteen wordt uitbetaald, als u of uw vrouw komt te overlijden.

Kom voor details eens langs bij de Spaarbank Limburg. Des te eerder is ook uw spaarrente hoog en vast.

Het Rentevast Spaarplan verloopt
exakt volgens plan.

Spaarvoorbeelden bij 8% rente

maandspaar- bedrag	Eindbedrag		
	na 3 jaar sparen	na 5 jaar sparen	na 10 jaar sparen
f 50,— min.	f 2.032,25	f 3.672,49	f 9.068,59
f 100,—	f 4.064,49	f 7.344,98	f 18.137,18
f 250,—	f 10.161,23	f 18.362,46	f 45.342,94
f 500,—	f 20.322,46	f 36.724,92	f 90.685,88
f 1.000,— max.	f 40.644,93	f 73.449,84	f 181.371,76

Verzekeren op één of twee levens
is mogelijk tegen een geringe premie.

spaarbank limburg

HOOFDKANTOOR: Markt 17-18, Maastricht. Tel. 043-841222. DISTRIKTSKANTOOR: Prinsenhofstraat 3, Venlo. Tel. 077-11555. BIJKANTOREN: Maastricht (18), Amby, Beck, Berg en Terblijt, Blerick (3), Borgharen, Bunde, Cadier & Keer, Eijsden, Gronsveld, Heer (3), Meerssen, Roermond, Sittard (3), Tegelen, Vaals, Valkenburg, Velden, Venlo (3), Venray.

spaarbank limburg

LIPPENSCHRIFT

Cosmic Illusion is een toneelgezelschap dat universeel toneel wil maken. De Antillianen Norman de Palm (schrijver) en Felix de Rooy (regisseur) proberen hun rijke ervaringen in Europa, Suriname en Noord-Amerika opgedaan in hun producties te integreren en elk particularisme, provincialisme of nationalisme in hun theaterstukken uit te bannen. Na „Desiree”, in het seizoen '82/'83 in Nederland gespeeld en zeer goed ontvangen, pakken zij nu uit met een tweede stuk „Lippenschrift” genaamd. „Lippenschrift is een combinatie van proza en poëzie (een proëzie-spel) en handelt over 4 personen gespeeld door Marina Crefcoeur, Pamela Koevoets, Yvonne Pelasula en Willem Jan de Mulder, die gevangen zitten in hun eigen isolement en naarstig op zoek zijn naar vluchtwegen. De personages zijn geen karakters, maar allego-

rische figuren, narcistische types zonder een echte onderlinge relatie, hoewel de vier door elkaar lopende monologen wel een directe relatie suggereren. Op het speelveld zijn tussen steigerpijpen vier wooneenheden te zien die tesamen het huis van het menselijk bewustzijn horen voor te stellen; de etalage (relatie individu-maatschappij), de salon (persoonlijke verhoudingen), de slaapkamer (sexualiteit) en de spiegelkamer (individualisme). De vier met schuine loopplanken verbonden kamers bevinden zich op verschillende niveaus, door deze kamers bewegen zich de acteurs, ieder met zijn eigen verhaal. De vier figuren lijden allen aan neuroses, meestal van sexuele aard; de rijke en verlamde Rachel (vertolkt door Martine Crefcoeur, in 1957 werd ze bekend als de eerste toneel-Anne Frank), de travestiet Christoph/Christophine, de middelmatige klassieke danseres Fairuz en de jonge Theresa. In een prikkelende decadente sfeer wordt, gehuld in mooie 18e eeuwse kostuums, een langgerekte wanhoopskreet geschilderd. Aan symboliek geen gebrek in dit psychisch-realistisch theaterstuk, waarin dromen, visioenen en de realiteit elkaar raken en soms doorkruisen. Een klein voorproefje? In een van de wooneenheden, de salon, spelen zich de sociale contacten af. De persoonlijke ver-

houdingen worden door middel van het maken van polaroidfoto's vastgelegd, in de hoop de contacten visueel te vangen en zodoende iets vast te houden van wat ooit eens was. Hier spreekt Rachel de volgende tekst uit:

„Als je eenmaal gebeten bent door de „psychiatric bug” ligt daar een levenstaak Na „primal scream”, deed ik assertiviteitstrainingen en ook en bovenal „Gestalt” Je moet een gestalt hebben, ontwerpen desnoods, daarna kun je aan Maslov beginnen Ik ben nu al in fase zes... Polaroids maak ik van mijn „peak experiences” splinters van Goddelijke schoonheid Steek die, in volgorde, rond mijn spiegel en weet nu ook meteen waar ik gebleven was”.

PAUL PINXTEN

Cosmic Illusion speelt „Lippenschrift” in de Maastrichtse Stadsschouwburg op zondag 27 mei (toneel op toneel).

Scène uit „Lippenschrift”, zondag 27 mei te zien in de Maastrichtse Stadsschouwburg.

Agenda

Stadsschouwburg

Vrijdag 25 mei om 23 uur in het theatercafé: „Desperate Men” door Spirit Level (komische roadshow, een cartoontheater met live-muziek), entree vrij.

Zondag 27 mei om 20.00 uur: „Lippenschrift” door Cosmic Illusion (toneel op toneel).

Zondag 3 juni van 4 uur 's middags tot 12 uur 's nachts: Jazz-manifestatie met optredens van vele jazzgroepen, allerlei jazzstijlen komen aan bod. Om 21.30 uur in het theatercafé vindt een jam-session plaats.

Tot en met 1 juni is in de Stadsschouwburg een fototentoonstelling te zien van Leo Tillmanns. Zijn fotoserie is getiteld: „American Colour” (reisimpressies).

Filmhuis Maastricht

Donderdag 24 tot en met woensdag 30 mei om 20.00 uur: „Rocco en zijn broers” van Visconti.

Donderdag 31 mei tot en met woensdag 6 juni om 21.00 uur: „De Manetjesmaker” van Ben Verbong.

Donderdag 7 tot en met zondag 10 juni om 21.00 uur: „La Belle Captive” van Alain Robbe-Grillet.

Bonnefantennmuseum

„Het museum van de suppoost”, voornamelijk schilderijen oude kunst.

„Fressen zum denken”, expositie van Robin Winters.

„Mister Flokati”, expositie van Hans-Peter Adamski.

Galerie Wanda Reiff, Aalbeek/Nuth

Schilderijen van André Dieteren, beelden van Juul Sadée, Roel Henk Hulsteijn en Thijs van Kimmenade (tot en met 24 juni).

Diversen

„Werkplaats beeldende kunst”, expositie van de studenten aan de Maastrichtse Stadsacademie (afstudeerprojecten) in het Academiegebouw en in de Dominikanerkerk (tot en met 24 mei).

„Vier Figuratieven, de Maastrichtse handdruk”, grafisch werk van Glaser, Kniphorst, Boosten en Miedema (tot en met 28 mei), Generaalshuis Vrijthof.

Latijns-Amerika festival: 25 mei in het Citycentrum info- en discussieavond met gastspreekers (o.a. uit Uruguay). 26 mei Latijns-Amerika markt in de Dominikanerkerk met onder meer Latino (Zuidamerikaanse muziek), Bombast en Yaravi (muziek uit de Andes).

The Sisters of Mercy, woensdag 6 juni in De Kapel (Kombi).

Het museum van de suppoost

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van het Maastrichtse Bonnefantennmuseum hebben de museumsuppoosten, op uitnodiging van de directeur, een expositie ingericht. De suppoosten lieten hun eigen voorkeuren spreken en kozen uit de uitgebreide museumcollectie vooral oude schilderijen, waaronder opvallend veel landschappen, enige archeologische en historische voorwerpen, meubels en moderne beelden. Met name de moderne schilderijen en religieuze kunst bleken niet zo in de smaak te vallen. Na gezamenlijk overleg werden 32 schilderijen uitgekozen. Deze serie bleek bij nadere beschouwing te passen in een thema: „de mens en zijn omgeving in vroeger dagen.” In de catalogus van deze expositie staan de persoonlijke toelichtingen van de suppoosten vermeld, hierin leggen de museummedewerkers uit waarom bepaalde stukken aantrekkingskracht op hun uitoefenen.

Bij het betreden van het Bonnefantennmuseum heeft men grote kans achter de infobalie annex kassa een grijzende heer te zien zitten. Het betreft hier de infomedewerker en suppoost dhr. Gerrards, een ex-bokser, zijn sportieve achtergrond is hem duidelijk aan te zien, die nu al enige jaren verbonden is aan het museum en enthousiast mee heeft gewerkt aan de inrichting van de expositie. Als hem gevraagd wordt naar de opzet van de tentoonstelling, zijn voorkeur voor oude kunst en ambivalente houding tegenover moderne kunst brandt hij, nauwelijks te stuiten, los: „Wij zullen eens laten zien wat de mensen mooi vinden, waar hier in dit museum de bezoekers naar vragen. Dit was min of meer de redenering van de suppoosten en nu is het resultaat te zien. De doorsnee museumbezoeker vraagt naar oude kunst en het Bonnefantennmuseum beschikt op dit gebied over nogal wat exclusief materiaal, de „apostelgroep” is het pronkstuk van ons en er is zelfs veel vraag naar vanuit het buitenland. Door een tekort aan suppoosten kunnen wij zelfs bepaalde dingen niet laten zien. Er is een duidelijke voorkeur voor oude kunst, niet alleen van de hier werkzame suppoosten maar zeer zeker

van de oudere bezoeker. De jeugd interesseert het minder, schoolkinderen vallen op de archeologische vondsten. „Jammer genoeg begrijpen de mensen moderne kunst niet, ik ook niet. Omdat wij medewerkers er met de neus bovenop zitten, kunnen wij kunstenaars wel eens vragen wat het voor moet stellen, wat het betekent. Door de uitleg komt het hier gaat om een zich verplaatsende horizon en je laat je fantasie werken, dan kan men er wel effe naar kijken. „Nu met de bezuinigingen kan er alleen op de moderne kunst bezuinigd worden. De archeologische vondsten kosten namelijk niet zo veel. Dat gaat meer in de trant van; zo uit de grond het museum in. Op moderne kunst krijg je ook de vreemdste reacties. Laatst had ik hier een ouder echtpaar, kijkend naar een modern schilderij zeiden zij tegen mij: „Och wat leuk, hoe mooi, wat is de leeftijd van de kinderen die dit gemaakt hebben?” Dan sta je vreemd te kijken. Ook wanneer mensen enigszins provocerend het kaartje na een korte bezich-

tiging op de balie terug gooien, omdat ze zich genaaid voelen. In de moderne kunst zijn ook veel kunstenaars die een groot publiek trekken. Toch is er hier niet zo veel vraag naar. Kijk met moderne kunst is het net zo als met puzzelen. Ik puzzel graag en als ik een rebus of kruiswoordraadsel oplos dan kom ik daar makkelijker uit.

Met oude kunst is het net zo, daar haal ik uit wat erin zit, dat spreekt mij aan. Terwijl met moderne kunst is het alsof je plotseling een zwaar cryptogram voorgeschiedt krijgt. Een stuk moeilijker, dat begrijp je niet, maar het kan wel mooi zijn.

„De herkenbaarheid en de stijl in de oude kunst daar ben ik op gesteld. Bijvoorbeeld in de religieuze kunst, de neo-gothiek vervreemden de gezichten, zij zijn niet echt meer menselijk, maar je ziet het verschil tussen de personen. Een Christus in de moderne kunst zou ons vroeger op school strafwerk opgeleverd hebben wegens godslaster. Het sexuele in de moderne kunst kan ook niet grof genoeg zijn en grenst soms aan porno. In de oude kunst werd dit discreter aangepakt.

Wij verwachten dat deze tentoonstelling veel volk zal trekken. De suppoosten zijn erg trots op hun eigen expositie, ze lopen net niet naast hun schoenen. In ieder geval zijn zij zo trots als een pauw”.

Paul Pinxten

'De ondergang van een migrantenfamilie'

Wie geen kans heeft gehad om de films van Luchino Visconti te zien, van wie deze maand bijna het gehele oeuvre in een groot aantal filmhuizen vertoond werd, kan deze week (opnieuw) kennismaken met één van zijn belangrijkste films: „Rocco e i suoi fratelli” uit 1960. Deze meer dan drie uur durende film van de in 1976 overleden Italiaanse regisseur Luchino Visconti sluit nauw aan bij zijn film „La Terra Trema” (1948), die ook handelde over de desintegratie van een gezin, veroorzaakt door de sociale omstandigheden. Daarnaast probeert Visconti in „Rocco en zijn broers” een antwoord te geven op de vraag of het individu zich in de moderne maatschappij kan handhaven zonder zijn morele maatstaven steeds geweld aan te moeten doen. Hij liet zich hierbij inspireren door Dostojewski's roman „De

Idiot”, die hij echter van een nieuwe interpretatie voorzag: de houding van vergevingsgezindheid en mildheid zou in de moderne wereld wel eens niet meer op zijn plaats kunnen zijn.

„Rocco en zijn broers” is het groepsportret van een Siciliaans boerengezin, dat vaderloos in Milaan belandt en daar tot een zekere welstand komt. De prijs die echter voor die materiële vooruitgang betaald moet worden is de ondergang van het gezin. Hoewel de titel aangeeft dat de handeling zich vooral concentreert op de middelste van de vijf broers, Rocco, verschuift de aandacht geleidelijk volgens de chronologie van de personages, namelijk van de moeder (het verleden) naar de jongste zoon (de toekomst). De oudste zoon, Vincenzo, heeft al een baan gevonden in Milaan en staat op het punt te trou-

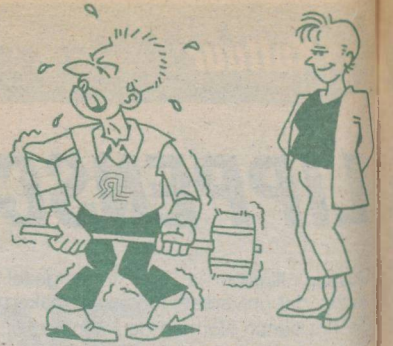
wen met een meisje uit de „betere” klasse. Hij blijft echter even vervreemd in zijn nieuwe omgeving als zijn broer Simone, die zijn succesvolle carrière als bokser niet aankan en vervalt tot diefstal, alcoholisme en uiteindelijk moord. Hij is echter de enige die het land van herkomst niet idealiseert, zoals de anderen doen. Vooral bij Rocco (Alain Delon) is die misplaatste nostalgie van de voedingsbodem voor zijn idealisme, dat even zuiver als onwerkzaam en uiteindelijk zelfs destructief is. Zijn zelfverloochening gaat zover, dat hij afziet van zijn liefde voor het hoortje Nadia (Annie Girardot), om zijn broer en rivaal Simone niet te kwetsen. Die houding heeft de ondergang van Nadia en Simone tot gevolg. Zijn eigen toekomst is even tragisch omdat hij een bokscarrière tegemoet gaat die hij zelf veraf-

schuwt. De vierde broer, Ciro, is het meest aangepast. Hij heeft een vaste baan op de Alfa Romeo-fabriek, maar hij leeft zonder illusies. Alleen in het jongetje Luca zien we nog een sprankje optimisme: misschien dat hij later naar zijn geboortestreek en eigen cultuur zal kunnen terugkeren.

„Rocco e i suoi fratelli” is niet ontaard in een plat familie-melodrama. Visconti laat niet alleen de psychologische conflicten in elk van zijn personages zien, maar tevens de conflicten die zich voordoen tussen het milieu dat hij schildert en de algemeen geldende waarden. Door de perfecte eenheid in vormgeving en inhoud die hij bereikt is het beslist de moeite waard om „Rocco” (nog eens) te zien.

Charles Wuts

ACHTEROM IS T KERMIS

Palen

Komend weekend wordt er weer 'ns een feestje gegeven. Het verjaardagsfeest van de éénjarige Maastrichtse Studenten Roei Vereniging. De zeventig leden van die club hebben, zo lijkt het althans, een aardig jaar achter de rug. Maar vooral 'n chaotisch jaar. Het begon al met de naam. Was het eerst Lethe, die naam werd al snel weer veranderd in Prolethe omdat er al een Leidse vereniging 'die Leythe' was. Prolethe verdween ook weer even snel als de naam bedacht was, en vervolgens werd het Slavante. Dat moedigde niet echt lekker aan (brul maar 's voor de grap 'Slavante!'), en tenslotte rolde na wat interne twisten de naam Saurus uit de bus.

Nu is de naam natuurlijk niet het meest frappante wapenfeit van een roeiclub. Wat hebben de leden eigenlijk in de roeiboot gepresteerd? Tja. Realiseert u zich eerst maar eens dat we geen topklasse materiaal hebben, zeggen de Saurussen, het zijn meest houten tweedehandsjes. Desalniettemin presteert de MSRV Saurus niet onaardig. Waren ze vorig jaar al vierde en vijfde op de Bosbaan, dit jaar hadden de roeiers op goed geluk wat ploegen laten meedoen aan de

regionale competitie (de OOCUZ). Op vijf mei viel de beslissing of de dames- en herenploeg aldan niet naar de landelijke finales op de Bosbaan kon. De heren hebben het niet gehaald, maar door een speciale act hebben ze wel de sympathie van het publiek gewonnen. Het zou teveel roei-jargon vergen om uit de doeken te doen wat er precies gebeurde, in ieder geval werd de voorste roeier door een foute slag met zijn 'paal' (roeispaan) uit de boot geslingerd en ging kopje onder, waardoor ook de hele boot dwars op de baan kwam te liggen.

De damesvier met stuurvrouw maakte het zo mogelijk nog bonter. De beide ploegen die op het kanaal voeren waren de geringe breedte van het water niet gewend, en – men raadt het al – kwamen met elkaar in botsing. De versplinterde roeispanen ('palen' dus) die bij het ongeval te betreuren waren, waren zo erg nog niet. Erger was de hersenschudding die de voorste roeier opliep door een botsing met een paal. Maar zoiets geneest natuurlijk prompt als je hoort dat je die wedstrijd met 0,7 seconde voorsprong hebt gewonnen, en dus op 26 mei op de Bosbaan in de landelijke finales mag roeien. Nietwaar?

Een kneep van Greep?

Een geintje van de secretaresses van de capaciteitsgroep Algemene Heelkunde groeide uit tot een landelijke spraakmaker, toen de voorzitter van de groep, prof. Co Greep, de prijslijst voor ongewenste intimiteiten naar de Volkskrant stuurde. Toen kwam de rest vanzelf.

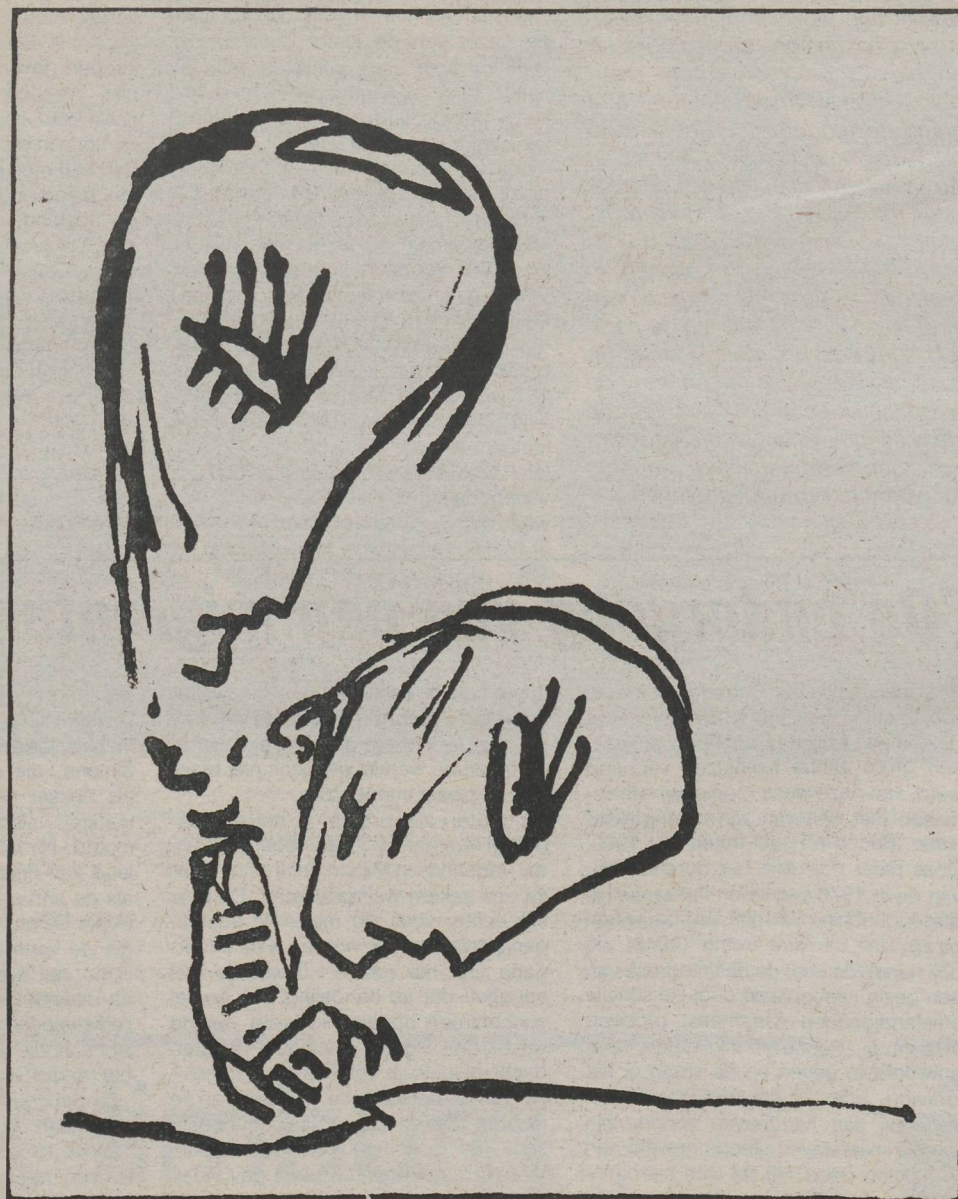
„Het was echt maar een geintje”, verzekert een van de schrijfsters. „Je moet niet denken dat zoiets wel eens gebeurt hier. We zijn alleen maar op het idee gekomen omdat we het artikel over dat onderwerp gelezen hadden. Iedereen heeft er nu echt plezier om, ook al vonden sommigen het eerst rot dat het buiten ons om in de krant was gekomen.”

Dus geen geknijp, gehijg of gefriemel bij Heelkunde. Er is maar één (ex-)secretaresse van Greep die een blauwe plek aan hem heeft overgehouden die ze goed voelde als ze ging zitten. Maar denk nou niet dat dat het resultaat van een kneep was. Het was alleen maar de punt van zijn schoen...

Tweezame hoofden

Gewoon een wild hoofd.
Was op hol geslagen.
Heb ik onder een hoedje gevangen.
Eet nu uit de hand
en ligt aan mijn voeten.
Stond vroeger op een romp,
maar rompen vergaan.
Toen heeft het de benen genomen.
Ik noem het Koppie.
Koppie is de naam.
Zit meestal op mijn schouders
naast mijn hoofd.
Als ik het mijne in de schoot leg
komt het erbij liggen.
Ze stormen dan brain,
want twee weten meer dan een
per hoofd van de bevolking.
Ze praten altijd onder vier ogen
elkaar de rompen uit het hoofd.
Als ik ze bij elkaar steek
spelen ze oorlogje.
Het mijne met een helm op
en Koppie zonder.
Het mijne is dan hoofdkwartier.
Als Koppie sneuvelt
is het mijne weer eenzaam
en het andere doodskoppie
Nu zijn ze nog tweezam
en toch alleen.

Raph & Headline

MA LAISE

Ramp

„Hallo Mia, met Bertram! Er is een ramp gebeurd! Het is zondag, Mia Laise is niet thuis, je pa ook niet, en ik zit ontzaggelijk in de puree!”

„Je móet me helpen, goddelijke bijstand helpt op een desastreuze dag als deze ook niet meer, ik ben de pineut!”

„Een ramp? Wát zeg ik? Het is erger dan een ramp. Neerstortende satellieten of duizenden kernraketten doen me in deze omstandigheden niets meer. Ik ben verloren, tenzij...”

„Juist ja, je MOET me helpen, want ik ben waarlijk het haasje, de slaag, de pineut, de gekneperde eend, de verneukte hyena!”

„Je moet nú, onmiddellijk, komen als steun en toeverlaat. Neem zoveel mogelijk burens, vrienden, bekenden en kennissen mee, alarmeer het buurthuis, laad de auto vol, en rijd met de meest gezwinde spoed naar je ouderlijk huis, waar ik in opperste wanhoop handenwringend de toestand in ogenschouw neem!!!”

„Vul nog een tweede auto met schoonmaakmiddelen! Vijf stofzuigers, acht bezems, drie luiwagens, twaalf dweilen, sponzen, zemen en duizend-dingen-doeekjes zoveel als je kunt. Vijf potten groene zeep lijkt me genoeg, schuurmiddelen, staalwol, allesreiniger, afwasmiddel, Drefit, Dato, Dobbelman en Dixan – de vier D's –, tapijtreiniger...”

„Neeneenee! Vuilniszakken, zo'n honderd schat ik, kartonnen dozen, twintig is voorlopig wel genoeg, en... o ja, chloor, azijn, luchtverfrisser...”

„Nee, nog meer, eh... insecticiden, DDT, spul tegen bladluis, spint, witte vlieg, bedwantsen, stofluizen, vlooiën, oorkruipers, duizendpoten, bromvliegen, spinnen...”

„Ja! Neem ook maar wat vliegenmeppers mee, heb je eigenlijk wel genoeg stofzuigerzakken? En de Witte Tornado, hoe zit het daarmee; heb je misschien een hogedrukspuit?”

„Wat er is? Maar begrijp je dat dan niet? Er is me het ergste gebeurd wat een niet-thuiswonende student kan overkomen! Totale chaos hier, en...”

„Precies, mijn ouders belden zojuist op dat ze over enkele uurtjes voor mijn deur staan. Een ramp!!! Hoe krijgen ze het in hun hóofd om mij met een onverwacht bezoek te vereren! In andere gevallen trek ik voor dit karwei altijd een week of drie in eenzame afzondering uit. Nu red ik het nóóit, ik ben verloren!”